

unfoldingWord® Hebrew Bible

1 Kings

Version 2.1.25

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-06 Date:

2.1.25 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	1 Kings
4	Chapter 1
5	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
8	Chapter 7
9	Chapter 8
10	Chapter 9
10	Chapter 10
11	Chapter 11
12	Chapter 12
12	Chapter 13
13	Chapter 14
14	Chapter 15
14	Chapter 16
15	Chapter 17
15	Chapter 18
16	Chapter 19
17	Chapter 20
17	Chapter 21
18	Chapter 22
20	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

1 Kings

Chapter 1

¹המלך דוד ²זקן בא בימים ויכסח בגבדים ולא ייחס לו: ²ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדת לפני המלך ותהיilo סכנות ושכבה בתיירך ו וכם לאדני המלך: |³ויבקשנו נערה ופה בכל גבול ישראל ומצאו את־אבישג השונמיות ובאו אתה למלך: ⁴והגענה צפה עד־מazard ותהי למלך סכתת ותשורתה והמלך לא ידע: ⁵אדננה בריחנית מתנסה לאמר אני מלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ⁶ולא־עצבו אבוי מימי לאמור מודיע כהה עשית וגמיהו טובי־תאר מאיד ואתו לידה אחורי אבשלום: ⁷ויהיו דבריו עם יואב בצרונה ועם אביתר הכהן וניזונו אחריו אדננה: ⁸וזdock הכהן ובנוו ברייה־יידע ונתן הנביא ושמי וועל והగבורים אשר לדוד לא היו עם־אדננה: ⁹ויבצח אדננהו צאן ובקר ומRIA עם אבן החלה אשר־אצל עין רגל ויראה את־כל־אלאיו בני המלך ולכל־אנשי יהודה עברו המלך: ¹⁰ויאת־תנתן הנביא ובנוו ואת־הגבורים ואת־שלמה אחיו לא קרא: ¹¹ויאמר נתן אל־בת־שבוע אם־שלמה לאמר הלו שמעת כי מלך אדננה בריםigt ואדננו עטה לאמתך לבן שלמה בבר שלמה: ¹²לכי ובאי ¹³ויאמר ננתן אל־בת־שבוע אם־שלמה לאמר הלו שמעת כי ואמרת אליו הלא־אתה אדננה נשבעת לאמתך לבן שלמה בבר ימלך אחריו והוא ישב על־כסאי ומודיע מלך אדננה: ¹⁴הנה עוד מדברת שם עם־המלך ואני אב� אחריך ומלאתי את־דביך: ¹⁵ותבא בת־שבוע אל־המלך המדרה והמלך זקן מdead ואביתר השונמיות משרת את־המלך: ¹⁶ויתעק בת־שבוע ותשתחוו למלך ויאמר הפוך מה־לך: ¹⁷וთאטור לו אדני אנה נשבעת בירוחה אלהיך לאםך ביראה קרישלהה בבר ימלך אחריך והוא ישב על־כסאי: ¹⁸ועטה הנה אדננה מלך ועתה אדני המלך לא ידע: ¹⁹ויבצח שור ומoriaץאנן לרבי ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן ולייב שר האב ואישלהה עבדך לא קרא ²⁰ואתה אדני הפלך עני קל־ישראל עליך להגיד להם מי ישב על־כסאי אדני־המלך אחריך: ²¹זהיה שכוב אדני־המלך עם־אבינו ומיימן אני ובנו שלמה חטאים: ²²והנה עודה מדברת עם־המלך וגונת הנביא בא: ²³וינגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ובא לפני המלך וישתחוו למלך על־אפיו ארצה: ²⁴ויאמו נתן אדני המלך אתה אמרת אדננהו ימלך אחריך והוא ישב על־כסאי: ²⁵כו | וזה היום זיבח שור ומoriaץאנן לרבי ויקרא לכל־בני הפלך ולשיין האב ולאביתר הכהן והם אקלים ושיטים לפניי ויאמרו ידי הפלך אדננה: ²⁶לו אני־עבדך וצדוק הכהן ובנוו ברייה־יידע ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁷אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הזדעת את־יעבדך ²⁸מי ישב על־כסאי אדני־המלך אחריך: ²⁹ויעון המלך דוד ויאמר קרא־אילי בת־שבוע ותבא לפניו המלך ותעמד לפניו המלך: ³⁰וישבר המלך ויאמר חייה־הזה אשר־פָּךְה אט־נפָּשִׁי מקל־זורה: ³¹כארש נשבעתה לך בירוחה אלהיך ואישאל לאמיר קרישלהה בבר ימלך אחריך והוא ישב על־כסאי תחני כי כן עשה היום הזה: ³²ויתעק בת־שבוע אפס ארץ ותשתחוו למלך תאמר וחוי אדני המלך דוד לעלם: ³³ויאמר | המלך דוד קרא־אילי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ובנוו ברייה־יידע ובאו לפניו המלך: ³⁴וmeshach את־עקבם את־יעבדני אדניהם והרכבתם את־שלמה בני־הפרדה אשר־אiley והורדתם אתו אל־גוזון שם צדוק הכהן נתן הנביא למלך עלי־ישראל ותקעת בשופר ואמורתם וחי המלך שלמה: ³⁵זעליתם אחריך ובא וישב על־כסאי והוא ימלך תחני ואתו צוית ליהوت נגיד עלי־ישראל ועל־יהודה: ³⁶זיען בירוחה ברייה־יידע עט־שלמה כו הילך אדני המלך: ³⁷כאשר היה יהוה עם־אדני המלך כו היה ³⁸עמ־שלמה ויגדל את־כסאי מכסא אדני המלך דוד: ³⁹ויריד צדוק הכהן נתן הנביא ובנוו ברייה־יידע והכרתיו וירכבו את־שלמה על־פרקת המלך דוד וליכו אתו על־גוזון: ⁴⁰ויקחו צדוק הכהן את־קון השמן כו הדאל וומישח את־שלמה ותקעו בשופר ואמרו כל־העם אחריך והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גודלה ותבעע הארץ בקולם: ⁴¹וישמע אדניהם וכל־הקראים אשר אתו והם כלו לאכל ווישמע ואב את־קון השופר ויאמר מודיע קול־הקריה הכהנה: ⁴²עד־נו מדבר והנה יונתן בראביתר הכהן בא ויאמר אדניהם בא כי איש־upil אנה וטוב תבש: ⁴³זיען יונתן ויאמר לאדניהם אבל אדננו הפלך־דוד הקלייר את־שלמה: ⁴⁴וישלח את־צדוק הכהן ואת־נתן הנביא ובנוו ברייה־יידע והperfumi וירכבו אתו על־פרקת המלך: ⁴⁵זימשחו את־צדוק הכהן ונתן הנביא לא מלך בגוזון ויעלו מושם שמחים ותחים הקרייה הוא העזול אשר שמעתם: ⁴⁶זגט וישב שלמה על כסא המלוכה: ⁴⁷זומ־באו עברני המלך לבר את־אדננו המלך דוד לאמר יטב אל־הוים וישב שלמה משמק ויגדל את־כסאי מכסא ואישתחוו הפלך על־הפשך: ⁴⁸זומ־באה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראאל אשר ננתן היום ישב על־כסאי ויעני ראות: ⁴⁹זוחרדו ויקומו כל־הקראים אשר לאדניהם וליכו איש לדרכו: ⁵⁰زادניהם ירא מפניהם שלמה ויקום וילר ויתזק בקרונות המזבח: ⁵¹זינגד לשולמו לאמר הנה אדניבור ירא את־הכהן לשולמו והנה אהן בקרונות הczibתן לאמר ישבעל כיום המלך שלמה אם־כמיות את־יעבדו בחרב: ⁵²ויאמר שלמה אם יהיה לבני־היל לאיפל משערתו ארצה ואמרעה תפצע־אינו וממת: ⁵³וישליך המלך שלמה וירד־ה מלך נבאה וישתחוו למלך שלמה ויאמר־לו שלמה לך לביתך: ⁵⁴

"strong= "H5650" x-morph= "He,Ncmsg:Sp2ms" ^{1:27} בעבדך | lemma= בעבד" 1:27

"strong= "H1961" x-morph= "He,Vqi3ms" ^{1:37} בירוחה | lemma= בירוחה" 1:37

"strong= "H0430" x-morph= "He,Ncmcp:Sp2ms" ^{1:47} אלהים | lemma= אלהים" 1:47

Chapter 2

ויקרבו ימי-זוד למות ויצו א-שלמה בנו לאמר:² אנכי היל בדור כל-הארץ וחוקת והיית לאוש: ³ ושמרת את-משמרת | יהוה אלהך
ללאת בדרכיו לשמר חקתו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל-אשר תעשה ואת כל-אשר תפנה שם:
⁴ ולמען קים היה א-תדרך בז' אמר א-משמר בז' א-תדרך לילת לפני באמת בכל-בבם ובכל-נפשם לאמר לא-יכרת לך
איש מעל כסא וישראל: ⁵ זוג אתה ידעת את אשר-עsha לי יואב ב-צראה אשר עsha להשניר-שרי צבאות שראות לאל-ברון ולעומשא
בנ-תורה ויהרגם וישם דק-מלחמה בשלם וג'ן דקי מלחה בחורתו אשר במתנו ובגעלו אשר ברגלו: ⁶ ועשית כחכמתך ולא-תודה שיבתו
בשלם שאל: ⁷ ובני ברזיל הגaudi מעשה-חסד והוא בא-לי שלחן כי-כן קרבן אל-ברזי מפני א-בשולם אחיך: ⁸ והנה עמך שמעו
בנ-גרא ב-זר-ימין מבחרים והוא גל-לני הילנה נמלצת ביום לכת מלחמים והוא-יין לkerjaתי הרון ואשבע לו בהו לאמר אם-א-קיתך
בחרב: ⁹ ועתה אל-תנתקה כי איש חכם אתה וידעת את אשר מעשה-לו והודת את-שיבתו בסם שאול: ¹⁰ וישכב דוד עם-אבתו ויקבר
בעיר דוד: ¹¹ והימים אשר מלך דוד על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנים: ¹² ושלמה
ונב עלי-כסא דוד אביו ותcn מלחתו מזד: ¹³ ובא א-דנינו ב-ზנות אל-ב-שבע א-מלך והשלום באך ויאמר שלום: ¹⁴ ויאמר
דבר לי אליך ותאמור דבר: ¹⁵ ויאמר את ידעת כי-לי היהת המלוכה ועלי שמו כל-ישראל פניהם מלך ותסב המלוכה והתהי לא-חי כי מיהה
היתה לו: ¹⁶ ועתה שאלת א-נכי שאל מא-ך אל-תשבי את-פנוי ותאמור אליו דבר: ¹⁷ ויאמר א-מורי-נא לשלה המלך כי לא-ישיב
את-פניך ויתן-לי את-אבי-שג השנונית לאשה: ¹⁸ ותאמר בת-שבע טוב אנכי א-דבר עליך אל-המלך שלמה
לדבר-לו על-אדנינו ויקם המלך לkerjaתך וישתחוו לה ונשב על-כסאו וישם כסא לאם המלך ותש לבניינו: ²⁰ ותאמור שאלת-ה-אתת קתנה
אנכי שאלת מאתך אל-תשב את-פנוי ויאמר-לה המלך שאלוי אני כי לא-איש את-פניך: ²¹ ותאמיר יתן את-אבי-שג השנונית לא-דנינו אחיך
לאשה: ²² עין המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את-אבי-שג השנונית לא-דנינו ושאלילו את-המלך כי הוא אחוי הדוד מפני
ול-אבלית הכהן וילואב ב-צראה: ²³ וושבע המלך שלמה בהו לאמר כה יעשה-לך אל-היהם וכנה יוסיף כי בונפוש דבר-אדנינו
את-הדבר הזה: ²⁴ ועתה חי-הו ב-בניהו וב-יהודה ופצעבו וימת: ²⁵ ואמיר הכהן אמר המלך ענתת לך על-שדייך כי איש-מוות אהה
הפלך שלמה ב-זיד ב-בניהו ב-יהודה ופצעבו וימת: ²⁶ ואמיר הכהן אמר המלך ענתת לך על-שדייך כי איש-מוות אהה
אמיתך כינשאת את-ארון א-דנינו יהוה לפניך דוד אביו וכי התענית בכל אל-שרה-ה-תענה אביו: ²⁷ ויגרש שלמה את-אבי-תיר מהוות כהן להו
למלא את-דבר היה א-דבר עלי-ב-שה: ²⁸ והשمعה באה עד-יואב כי יואב נטה אחוי א-דנינו ואחריו א-בשולם לא בטוח וונס
יואב אל-אהל יהוה ויחק ב-קרונות המבנה: ²⁹ ייגד למך שלמה כי נס יואב אל-אהל יהוה והנה אצל המבנה ושלח שלמה את-בניהו
בר-יהודה לאמר לך פג-עבון: ³⁰ ויבא ב-בניהו אל-אהל יהוה ויאמר אליו כה-אמיר המלך צ'א ויאמר לא כי פה א-קוט ווישב ב-בניהו את-המלך
דבר לא-מוך כה-דבר יואב וכלה עני: ³¹ ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופצעבו וקברתו והסירת | דמי חנום אשר-שפר יואב מעלי ומעל
ב-ביה: ³² והшиб יהוה את-כך עלי-ראשו אשר פגע בשני-אנשים צדקם וטבים מפנו ויהרגם ב-הר וב-בר ואביו דוד לא ידע את-א-בנער ב-בר
שר-צבא ישראל ואת-עמשא ב-ק-тир שר-צבא יהודה: ³³ ושבו דמי-הם בראש ובראש זרען לעלם ולדוד ולזרען ולכיתו ולכיתו ויהיה
שלום עד-עולם מעם יתוה: ³⁴ יועיל ב-בניהו ב-יהודה ופצעבו וימתו ויקבר ב-בבתו במדבר: ³⁵ ויתן המלך את-בניהו ב-יהודה תחתיו
על-הצבא ואת-צ-זוק הכהן נטע המלך תחת א-ביה: ³⁶ ושלח המלך וקרא לשמעי ויאkor לו בונה-לה בית בירושלים ושבת שם ולא-תצא
שם אנה ואנה: ³⁷ יהוה | ביום צאתך ו עברת את-נ-חל קדרון ידע תצע כי מות מקות דמך והיה בראש: ³⁸ ויאמר שמי-ה-מלך טוב הדבר
כאשר דבר-אדני המלך כן יעשה בערך וישב ש-קען בירושלים ימים רביום: ³⁹ יהוה מ-ק' שלש שנים ויברכו ש-יעבדים לשמעי אל-איש
בר-מ-עה מלך גת ויזידיו לשמעי לא-מוך ה-ע-ך במת: ⁴⁰ ויקם שמעי וחבש את-חמור וילך גתה אל-א-ליש לבקש את-ע-די וילך שמעי
ויבא את-ע-די מגן: ⁴¹ ייגד לשלה-ה-מלך כיה-להן שמעי מירושלים גת וויבא: ⁴² ושלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו בלוא השבעתיך בהו
ואעד לך לא-מוך ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תצע כי מות מקות דמך והיה בראש: ⁴³ ומ-דו לא שמרת את שבעת יהוה
ו-את-ה-מצוה אשר-צ-זוק עיר: ⁴⁴ ויאמר המלך אל-ש-קען אתה ידעת את כל-ה-ה-עה אשר ידע לברך אשר עשית לדון א-ביה והשבר יהוה
את-ה-ערתך בראש: ⁴⁵ והמלך שלמה ב-ברון וכסא דוד יהוה נכון לפני יהוה עד-עולם: ⁴⁶ ויצנו המלך את-ב-בניהו ב-יהודה ופצעבו וימת
ו-ה-מלך נכוна ב-יד-שלמה:

"strong= "c:H3427" x-morph= "He.C:vhw3ms:Sp1cs" =lemma יונשיירינו | 11:2:24

Chapter 3

¹ ויתחנן שלמה א-ת-פְרָעָה מלך מצרים ויקח את-בְתִ-פְרָעָה ויבאיה אל-עיר דוד עד כלתו לבנות את-בֵיתו ואת-בֵית יהוה ואת-חֲמֹת ירושלים סְבִיבָה;² רק העם מזבחים במקדשים כי לא-בננה בית שמי והוא עד הימים ההם;³ ויאhab שלמה את-יהוה לילכת בחוקות דוד אביו רק ב⌘ במלות הוא מזבח ומתקטרו;⁴ וכן הפליג נבענה לזכבה שם כי היה היבנה הנדולה אלף עלות עלה שלמה על הפזח ההוא;⁵ בגענו נראאה יהוה אל-שלמה בחולום קليلת ואמר אלהים שאל מה אתה⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם-עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלא לפניו באמת ובצדקה ובישרת לבב עמר ותשמרלו את-החסד הגדול הזה ותתנו לו ונשב על-כסאו כוון הזה;⁷ ועתה יהוה אלהי

אתה המלך את-עבדך תחת דוד אביך ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא:⁸ ועבדך בתרור עמו אשר בחרת עם־רַב אשר לא־יימנה ולא יספור מרבי:⁹ נונת לעבדך לב שמע לשפוט את-עמך להכין בו־יטוב לרע כי מי יוכל לשפט את-עםך הכהב זהה:¹⁰ יויטב הדבר בעינו אדני שאלת שלמה את-הדבר הזה:¹¹ ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את-הדבר הזה ולא־שאלת לך נומים רביהם ולא־שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבון לשמעו משפט:¹² הנה עשיתי דבריך הנה | געתני לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא־יה לא־יה לפניו ואחריך לא־יוקם כמוון:¹³ גם אשר לא־ישאלת נתני לך גם־עשר גמ־כבוד אשר לא־יה כמוון כל־ימון:¹⁴ אמן מילך בדרכך לשمر حقך ומוצותך כאשר הלאך דוד אביך והארקתו את־ימיך:¹⁵ יזק שלמה והנה חלום ובו־יאו ירושלים ויעמד לפני | ארונו ברית־אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל־עבדיו:¹⁶ אז תבננה שתים נשים זנות אל־המלך ותעמדו לפניו:¹⁷ ותאמיר האשה הזאת ואנחנו ייחדו איז־זר את־תנו בביות אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלך עמה בביות:¹⁸ ויהי בזום השלishi לדודי ותולד גם־האשה הזאת ואנחנו ייחדו איז־זר את־תנו בביות זולתי שתים־אנחנו בבית:¹⁹ וימת בזורהasha הזאת ליליה אשר שכבה עליו:²⁰ ותתקט בתרור הלילה ותקח את־بني מצלו ואמתך ישנה ותשיכבו בחיקה ובבנה המת השכiba בחיקך:²¹ ואקם בברך למניך את־בני והנה־מת ואת־בון אלוי בברך והנה לא־יהה בני אשר ולדתי:²² ותאמיר האשה הזאת האתרת לא כי בנך החוי ובנך המת הזאת לבני החוי ותדברנה לפניו:²³ ייאמר המלך: זאת אמרת זה־בוני החוי ובנך המת זאת אמרת לא כי בנך המת ובנך החוי:²⁴ ייאמר האשה אשר־בוניה החוי אל־המלך קחו לי־חרב ויבאו החרב לפניו המלך:²⁵ ייאמר המלך גרוו את־הילד החוי ונתנו המת ואת־החץ לאחות ואת־החץ לאחות:²⁶ ותאמיר האשה אשר־בוניה החוי אל־המלך קיינכו רחמיך על־בנה ותאמיר | כי אדנו תנוללה את־הילוד החוי והמת אל־תמייתו זאת אמרת גמלך לא־יה גורו:²⁷ וכןן המלך ויאמר תנוללה את־הילוד החוי והמת לא תמייתו הוא אקו: וישמעו כל־ישראל את־המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי־חכמת אל־הימים בקרבו לעשות משפטי:

Chapter 4

¹ יהי המלך שלמה מלך על־כל־ישראל: ² ואלה השירים אשר־לו עזיריהו בצדוק הכהנים: ³ אל־חדר ואחיה בני־שישא ספירים יהושפט בצדוק המזcur: ⁴ ובניהם בצדוק הצדוק ואביהר כהנים: ⁵ וعزيزיהו בצדוק על־הצדוקים ובוד בצדוק כהן רעה המלך: ⁶ אחישר על־הבית ואדנורם בצדוק על־הצדוקים: ⁷ ולשלמה שנים עשר נאים על־צדוק הצדוק וככללו את־המלך ואת־בון ח'דש בשנה היה עלי־האחד ¹¹ לככלך: ⁸ ואלה שמונות ברוחו בהר אפרים: ⁹ בצדוק במקח ובשלבים ובית־חנן: ¹⁰ בצדוק בארכות לו שכה וככל־ארץ חפר: ¹¹ בנ־איבינקב כל־גנת דאר טפת בת־שלמה היתה לו לאשה: ¹² בענא בצדוק הצדוק תענך ומגוזו וככל־בית שאן אשר־אצל צרתנה מותחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר לנקעים: ¹³ בצדוק ברמת גלעד לו חות ויאיר בצדוק שאן אשר־אצל ארגב אשר־בבשן שנים ערדים גדלות חופה ובריה נחשת: ¹⁴ אחינקב בצדוק גמ־חנימה: ¹⁵ אחיקמע בצדוק גמ־הא לקח את־בשחת בת־שלמה לאשה: ¹⁶ בענא בצדוק באשר ובעלות: ¹⁷ יהושפט בצדוק בישך: ¹⁸ שמעי בצדוק בצדוק: ¹⁹ גבר בן־ארץ בצדוק גלעד ארך סיתון | מלך האמרי וג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: ²⁰ יהודה וישראל רבים כתול אשר־על־הרים לרבות אל־הימים ושתיים ושמחים: 5

(21) ^{5:1} ושלמה היה מושל בכל־המלחמות מזינהר הארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנהה ועבדים את־שלמה כל־ימי חייו: ²² (5:2) והוא לחם־שלמה ליום אחד שלשים כר־סלת ותשים כר־קמה: ²³ (5:3) עשרה בבר בראים ועבדים בבר רעי ומאה צאן בלבד מאיל ואבוי ויחמור וברכבים אבושים: ²⁴ (5:4) כי־הוא רזה | בכל־עיר הנמר מתפס ועד־עזה בכל־מלכי עבר הנמר ושלומ היה לו מכל־עבידי מסביב: ²⁵ (5:5) וישב יהודה וישראל לבתח איש תחת גגנו ותחת תאנתנו מэн ועד־bear שבע כל ומי שלמה: ²⁶ (5:6) ויהי לשלהם ארבעים אלף אמות סוסים למכובו ותשים עשר אלף פרשים: ²⁷ (5:7) וככללו הנצבים האלה את־המלך שלמה ואת־המלך אל־שלתן המלך־שלמה איש חדש לא יידרו דבר: ²⁸ (5:8) והשעונים והתבן לסתום ולבצח באו אל־המלך אשר יהודים איש כמפעוט: ²⁹ (5:9) ויתן אלהים חכמה לשלהם ותבוננה הרבה מאנ ורחב לב כחול אשר על־משפט הים: ³⁰ (5:10) ותרב חכמת שלמה מהחכמה כל־בני־קץ ומכל חכמה מארים: ³¹ (5:11) ויחקם מלך האדם מאין והוא־רזי והו־רזי וככל ודרך בון מחול והיה־শמו בכל־הגויים סביר: ³² (5:12) וידבר שלושת אלפיים משל ויהי שירנו חכמה ואף: ³³ (5:13) וידבר על־העצים מורה־ארץ אשר בקדנון ועד האזוב אשר יצא בקירות וידבר על־הבהכה ועל־הנוף ועל־הרטם ועל־הגדים: ³⁴ (5:14) ויבאו מכל־הימים לשלהם את חכמה שלמה מאות כל־מלך הארץ אשר שמעו את־חכמתו:

"strong= "H0259" x-morph= "He,Acmsa" lemma= אחד | ¹¹ 4:7

Chapter 5

(15) ¹ יישלח חירם מלך־צור את־עבדך אל־שלמה כי שמע כי אותו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל־הימים: ² (16) ושלח שלמה אל־חונים לאמור: ³ (17) אמה וגדעת את־דוד אבוי כי לא יכול לבנות בית לשם והוא אל־יה מפני הפלחה אשר סבבו עד

תתייהו אלהים תחת כפות רגלו:¹⁴) ועתה הנימ יהוה אלהי לי מסביב אין שלן ואין פגע רע:¹⁵) והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר | דבר יהוה אל-ידוד אבי לאמור בэн אשר אתן תחתין על-כסאך הויינה הבית לשמי:¹⁶) ועתה צול וקרתויל ארים מורהלבנוו זעבדי יהיו עם-עבדך ושכך עבדיך אתנו לך כל אשר תאמר כי | אתה ידעת כי אין לנו איש ידע לקרתויליםצדדים:⁷ (21) ויהי כשמי חירם את-דברי שלמה וישמח מזד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לך בן כלם על-העם הארץ:⁸ (22) וישלח חירם אל-שלמה לאמר שמעתי את אשר-שלחת אליו אני עשה את-יכל-חפץ בעצי ארזים ובעצים ברושים:⁹ (23) עבדי ורדו מון-הלבנו נקה זאני אשיכם דברות ביום עד-המקום אשר-תשלח אליו ויפצתם שם ואתה תשא ואתה תעשה את-חפץ לחת לחם בבית:¹⁰ (24) ויהי חירם נתן לשלהם עצים ארזים ועצים ברושים כל-חפוץ:¹¹ (25) ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לבתו ועשרים כר שמן כתית כה-יתן שלמה לחירם שנה בשנה:¹² (26) ויהוה נתן חכמה לשלהם כאשר דברלו ווינו שלם בין חירם ובין שלמה ויקרתת ברית שניםיהם:¹³ (27) ויגע המלך שלמה מס מקל-ישראל ויהי הפלס שלשים אלף איש:¹⁴ (28) וושלחם לבוננה עשרה אלפיים בחדש חילופת חדש יהו בלבנון שנים חדשים בבתו ואדניהם על-המסס:¹⁵ (29) ויהו לשלהם שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חכב בהר:¹⁶ (30) לבד משי הנצחם לשלהם אשר על-המלאה שהלשת אלפיים ושלש מאות הרקדים בעם העשים במלאכה:¹⁷ (31) ויצן המלך וסע אבני גדרות אבני יקירות ליסד הבית אבני גזית:¹⁸ (32) ויפסלו בני שלמה ובני חירם והגבאים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:¹⁹

"strong= "He,Ncfdc:Sp1cs lemma= רגلى | 11:5" 3

Chapter 6

¹וינו בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-ישראל מארץ-מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על-ישראל ובין הבית ליהוה:² והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה שישים-אהרנו ושרים ושלשים אלף קומות:³ וקוואלים על-פני היכל הבית עשרים אלף ערך-ברכו על-פני רחוב הבית עשר באכה רחוב על-פני הבית:⁴ וניש לחלו שקיים אטמים:⁵ ויבן על-קידר הבית יצוע¹ סבב את-היקיות הבית סבב להיכל ולדביר ועט כלאות סבב:⁶ התחתונה חמש באמה רחבה והתקינה שע באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה לי מגילות נתן לבית סבב חזקה לבתו אחות בקירות הבית:⁷ והבית בהונתו אבן-שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל-כל ברזול לאינשע בית ביהונתו:⁸ פתח הצלע התיכנה אל-כתף הבית הימנית ובלוים יעלן על-התיכנה ומ-התקינה אל-השלשים:⁹ ויבן את-הבית ויכלהו ויספן את-הבית גבים וסדרות בארזים:¹⁰ ויבן את-היצוע¹³ על-כל-הבית חensus אטם תעשה ושמורת את-יכל-מצוט לרכת בהם והקמומי את-דברי אתקדד אביך:¹¹ ושכנתי בתוך בני ישראל ולא עזב את-עמי ישראל:¹⁴ ויבן שלמה את-הבית ויכלהו:¹⁵ ויבן את-היקיות הבית מבניה מוקרע הבית עד-היקיות ובין לו מבית ויצף את-הקרע הבית בצלעות ברושים:¹⁶ ויבן את-עשרים אלף מירוכות¹⁴ הבית בצלעות ארזים מוקראקע עד-היקיות ובין לו מבית לדביר לקדש הקדשים:¹⁷ וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני:¹⁸ אחריו אל-הבית פנימה מוקלעת פקעים ופטורי צדים הכל ארין אבן נראיה:¹⁹ ודביר בתוך-הבית מפנימה המכון לתמן שם אט-אIRON בירת יהוה:²⁰ ולפניהם הדביר עשרים אלף ועשרים אלף קומות וצפו זהוב סגור ויצף מזבח ארכ:²¹ ויצף שלמה את-הבית מפנימה זהוב סגור ויעבר ברטיקות¹⁵ זהב לפניו הדביר ויצפו זהוב:²² וא-תיכל-הבית צפה זהוב עד-תם כל-הבית וככל-המזבח אשר-لدביר צפה זהוב:²³ ויעש בדביר שני כרובים עצים-מן עשר אמות קומות:²⁴ ומקש כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקומות כנפו ועד-קצות כנפו:²⁵ ועשור באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרבים:²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני:²⁷ ויתן את-הכרובים בתוך הבית הפנימי וירפסו את-כנפי הכרבים ותגע כנפיו האח' בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השמי וכנפיו אל-תוער הבית נגעת כנף אל-כנן:²⁸ ויצף את-הכרובים זהוב:²⁹ ואל כל-קדשות הבית מסב | קלע פחוות מוקלעת כרובים ותמות ופטורי צדים מלפנים ולהיזון:³⁰ וא-תיכרע הבית צפה זהוב לפנימה ולהיזון:³¹ ואט פמח הדביר עשה דלתות עצים-מן האיל מוחזת חמשות:³² וושת' דלתות עצים-מן וקלע על-יהם מוקלעת כרובים ותמות ופטורי צדים ואטה זהוב וירד על-הכרובים ועל-המתחמות את-הזהוב:³³ וכן עשה לפתח ההיכל מוחזות עצים-מן מאת ובית:³⁴ ושת' דלתות עצים-מן מישר על-המתחה:³⁵ ויבן את-החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטו כרתת ארזים:³⁷ בשתה הריבועית יסד בית יהוה בירח זו:³⁸ ובשנה הקמת עשרה בירח בול הוא החדש השמיוני כל-הבית לכל-דבריו וכל-משפטיו³⁶ ובנה שבע שנים:

"strong= "H3326b" x-morph= "He,Ncmtsa lemma= יצוע | 11:6:5

"strong= "d:H3326b" x-morph= "He,Td:Ncmtsa lemma= יצוע | 11:6:6

"strong= "d:H3326b" x-morph= "He,Td:Ncmtsa lemma= יצוע | 11:6:10

"strong= "m:H3411" x-morph= "He,R:Ncfdc lemma= רקה" | 11:6:16

"strong= "b:H7569" x-morph= "He,R:Ncbpc lemma= רתוק" | 11:6:21

"strong= "H4941" x-morph= "He,Ncmsg:Sp3ms" lemma= משפטו | 6:38 [16]

Chapter 7

¹ ואთ-יביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את-כל-ביתו: ² בין את-בית | יער הלבנון מאה אמה ארכו ומחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודים וכרותות ארזים בספן באורך ממעל עלי-העמודים: ³ וספן עשר הדרגות אשר על-הצלעת אשר על-העמודים אל-מחזאה שלשה טוים ומחזאה אל-מחזאה שלש פעמיים: ⁵ כל-הפתחים והמושות וביעים שקר ומול מחוז אל-מחזאה שלש פעמיים: ⁶ ואת אלום העמודים עלשה חמישים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואלום על-פניהם ועב על-פניהם: ⁷ ואלום הכסא אשר ושפטיהם אלם המשפט עשה וספון בארכו מהקרקע עד-הקרקע: ⁸ וביתו אשר-ישב שם חצר האחורה מבית לאלום כמעשה זהה הנה ובית יעשה לבת-פרעה אשר לחק שלמה פולם זהה: ⁹ כל-לה אבניהם יקרת כבדת גזיות מוגרעות במגירה מבית ומוחץ ומפסד עד-הטפחות ומחוץ עד-החצר הגדויה: ¹⁰ ומיסד אבניים יקרות אבניים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: ¹¹ ומילמולה אבניים יקרות כבדות גזיות וארז: ¹² וചצר הגדויה סבב שלשה טוים גזיות וטור כתרת ארזים ולחצר ביתייה הפנימית ולאלים הבית: ¹³ ושלה המלך שלמה ואת-הה'ת לעשות כל-מלוכה בנחשת ויבוא אל-המלך שלמה ויעש את-כל-מלךתו: ¹⁵ ויציר את-שנוי העמודים נחשת שמנה עשרה אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית: ¹⁷ שבבים מעשה שכבה גדלים מעשה שרשות מצוק נחשת חמיש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית: ¹⁸ ייעש את-העמודים ושני טוים סבב על-השכבה האחת לכתרת אשר על-ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: ¹⁹ וכתרת אשר-על-ראש העמודים מעשוה שושן באולם ארבע אמות: ²⁰ וכתרת על-שנוי העמודים גם-יממעל מלעמת הבטן אשר לעבר השכבה ¹¹ והרמוניים מאטים טרים סבב על-הכתרת השנית: ²¹ ויקם את-העמודים לאלים ההיכל ויקם את-העמודים יקניא את-שםו ²² וכן עלה רأس ²² ואת-העמודים מעשה שושן ותתם מלאת העמודים: ²³ ויעש את-הנים מואק עשר באמה משפטו עד-שפתו על | סבוב וquam באמה קומתו ²⁴ וכן עדים באמה יסב את-הה'ת סביב ²⁵ עלה רأس והפקעים יצקם ביצהתו: ²⁶ ועבון טפח ושפתו מעשה שפטים פרח שושן אלפים בת ²⁷ ויעש את-המכננות עשר נחשת ארבע באמה קומנה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: ²⁸ זהה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: ²⁹ ועל-המסגרות אשר | בין השלבים ארויות | בדור ודורבים ועל-השלבים כן ממול ומתחת לארונות ולבקור ליות מעשה מונד: ³⁰ וארבעה אופני נחשת למכוונה האחת וسرני נחשת וארבעה פעמיים כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצוקות מעבר איש ליות: ³¹ פפיות מבית לכתרת ומעליה באמה ופייה עלה מעשה-ה'ת אמה וחצי האמה וגמ-על-פייה מוקבות לא עגלו: ³² וארבעת האופנים למתחת למסגרות יודות האופנים במכונה וקומת האוף האחד אפה וחצי האפה: ³³ ומעשה האופנים מרה-מכנה כתיפה: ³⁵ בבראש המכונה חצי זותם גבירותם וחשיקיהם וחשיריהם הכל מוצק: ³⁴ וארבע כתפות אל ארבע פנות המכונה האחת מרה-מכנה כתיפה: ³⁶ ועל-ראש המכונה קומה עגל | סבב ועל-ראש המכונה יד-תיה ומסגרתיה ממנה: ³⁷ זאת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכל-הנה: ³⁸ ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים כמער-איש וליות סבב: ³⁹ והכיוור האחד ארבע באמה הכיוור האחד כיוור אחד על-המכונה האחת לעשר המכונות: ⁴⁰ ויתן את-המכננות חלש על-גוף הבית מנין ויחס על-כתר הבית משמאלו ואת-הנים נתן מכתר הבית הימנית קדרה מכל נגב: ⁴¹ ויעש חירום את-הכירות ואת-היעים ואת-הכירות ויכל חירם לעשות את-כל-המלך אלה אשר עלה מפלר שלמה בית יהוה: ⁴² ואת-הרמוניים ארבע מאות לשתי השכבות העמודים שתים והשכבות שתים לכוסות את-שתי גלת הכתרת אשר על-ראש העמודים: ⁴³ ואת-המכננות עשר ואת-הכירות עשרה על-המכנות: ⁴⁴ ואת-הנים האחד ואת-הבקר שנין עשר תחת הים: ⁴⁵ ואת-הסירות ואת-היעים ואת-הכירות ויאת כל-הכללים האלה ⁴⁴ אשר עשה חירם למפלר שלמה בית יהוה נחשת ממורן: ⁴⁶ בכך היה צ quam המלך במעבה הארץ בין סכונות ובין צרות: ⁴⁷ יונח שלמה את-כל-הכללים מרבי מאד לא בחקור משקל הנחשת: ⁴⁸ ויעש שלמה את כל-הכללים אשר בית יהוה את מטבח הזהב ואת-הה'ת שלמן אשר על-לו לחם הפנים זקב: ⁴⁹ ואת-המגירות והכיפות והמתקנות זקב סגור והפירות לדלתות הבית הפנימי לחדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: ⁵⁰ ווישם כל-הכלאה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ובאו שלמה את-קדשי | דוד אביו את-הכסף ואת-הזהב ואת-הכללים נתן באוצרות בית יהוה: ⁵¹

"strong= "H7639" x-morph= "He,Ncfsa" lemma= שכבה | 7:20 [11] שכבה | lemma= "שכבה"

"strong= "c:H6957" x-morph= "He,C:Ncmsg" lemma= קינה | 7:23 [12] קינה | lemma= "קינה"

"strong= "c:H4526" x-morph= "He,C:Ncfpc:Sp3fs" lemma= מסגרת | 7:36 [13] מסגרת | lemma= "מסגרת"

"strong= "d:H0168" x-morph= "He,Td:Ncmsa " lemma=אהל | 47:45

Chapter 8

משפט עבדו ומשפט עכוו וישראל דברייהם ביוון: ⁶⁰ מלען דעת כל-עמי הארץ כי יהוה הוא האליהם אין עוד: ⁶¹ יהוה לרבכם שלם עם יהוה אלהינו לכת ביהו ולשרר מצותיו כיום הזה: ⁶² והמלך וכל-ישראל עכוו זבחים זבח לפני יהוה: ⁶³ ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף ושaan מאה ושערים אלף וחינכו את בית יהוה המלך וכל-בני ישראל: ⁶⁴ ביום ההוא קדש המלך את תבור החצר אשר לפני בית יהוה כייעשה שם את הعلاה ואת המנחה ואת חלביו השלמים כירזחנה הנחתת אשר לפני יהוה קדש מהכלי את הعلاה ואת המנחה ואת חלביו השלמים: ⁶⁵ ויעש שלמה בעת ההיא | את הTEMPLE וכל-ישראל עמו קהיל גודל מלבוא חמת | עד-הניל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר ימים: ⁶⁶ ביום השמינו שלח את הלאל וברכו את הכהל וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב על כל-התובב אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

"strong= "H1697" x-morph= "He,Ncmpc:Sp2ms" lemma= "דברי" | בְּרִי [1]/8:26
"strong= "H1129" x-morph= "He,Vqp2ms" lemma= "בָּנוֹת" | בְּנִית [2]/8:48

Chapter 9

ויהי ככליות של מלמה לבנות את-תבניתהו ואת-תבנית הפלך ואת כל-חישק של מלמה אשר חוץ לעשויות;² וורא יהוה אל-שלמה שנית כאשר נרא אליו בגבעון;³ ויאמר יהוה אליו שמעתי את-הפלך ואת-תבניתך אשר התהנotta לפני הקדשתי את-הבית הזה אשר בונתה לשומדיימי שם עד-עולם והוא עני ולבי שם כל-הימים;⁴ אמתה אס-תכלל לפני אשר החל דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות כל אשר צויתך חקן ומושפט תשרם;⁵ והקמתי את-כסא ממלכתך על-ישראל לעלם כאשר דברתיך על-דוד אביך לאמר לך איש מעל כסא ישראל;⁶ אם-שוב תשבעו אתם ובינכם מאחרי ולא תשמרו מצוות חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויהם לכם;⁷ והכרתינו את-ישראל מעל פנוי הארץ אשר גנתתי לכם ואת-הבית לשמי אשלה מעל פנוי והוא ישראל ימשל ולשוננה בכל-הימים;⁸ והבית הזה והיה לעלון כל-עבר עלייו ישם ושם ושם ושם ושם עלה עשה יהוה בכאה לא-ארץ הארץ ולונת הזה;⁹ ואמרנו על-אשר עזבו את-היהה אלהיהם אשר הוציא את-אבתכם מארץ מצרים ויחזקון באלהים אחרים ווישתחוו¹⁰ להם ויעבדם על-כן הביא יהוה על-יקום את כל-הרעה הזאת;¹¹ והי מקצת עשרים שנה אשר-בנה של מלמה את-שני הבתים את-בית יהוה ואת-בית המלך;¹² חירם מלך-צ'ר נשא את-ישראל בעצם ארזים ובעצם ברושים ובזהב לכל-חפazon אז יתן הכלל של מלמה לחירות עשרים עיר בארץ הנגיד;¹³ ויצא חירם מצר לראות את-הערים אשר גנתלו של מלמה ולא ישרו בעיניו;¹⁴ ויאמר קמה הערים האלה אשר-נתנה ליachi ויקרא להם ארץ כלול עד היום הזה;¹⁵ וישלח חירם למלך מאה ועשרים כרך ז'חוב;¹⁶ זה דבר-הפלס אשר-העל;¹⁷ הפלך של מלמה לבנות את-בית יהוה ואת-המלווא ואת-חותמת ירושלים ואת-חצר ואת-מנגדו ואת-צער;¹⁸ פרעה מלך-מצרים עלה וילך את-צער וירספה באש ואת-הכנען הישב בעיר הרג ויתננה שלחחים לבתו אשת של מלמה;¹⁹ ואת-בعلת ואת-תדמור²⁰ במדבר הארץ;²¹ ואת כל-ענין הפסנכות אשר היו לשמלת ואת עני הרכב ואת עני הפרשים ואת חישק של מלמה אשר-תשק לבנות בירושלים ובבלגון ובכל ארץ ממשלה;²² כל-העם הנוצר מ-האמון החתי הפלזי החזו והיבסו אשר לא-ימבני ישראל המה;²³ בינוים אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא-יכלו בני ישראל להחריקם ויעלם של מלמה למס-עבד עד היום הזה;²⁴ ומבני ישראל לא-ינתן של מלמה עבור כי-הם אנשי המלחמה ובעדייו וצרכו ושלישיו ושרי רכבו ופרשו;²⁵ אלה שרוי הנצלבים אשר על-המלחמה לשמלת חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשימים במלאה;²⁶ אך בת-פרעה עלה מעיר דוד אל-ביתה אשר בנה-לה אז בנה את-המלווא;²⁷ והעליה של מלמה שלוש פעמים בשונה עלות ושלמים על-המזבח אשר בנה ליהוה והקтир אותו אשר לפנוי יהוה ושלם את-הבית;²⁸ וואנו עשה המלך של מלמה;²⁹ בעציזו נבר אשר את-אלאות על-:left שפט ים-טור בארץ אדום;³⁰ ושלח חירם אליו את-עבדו אנשי אנות זעדי הים עם עבדי של מלמה;³¹ ויבאו אופירה ויקחו משם זהוב ארבע מאות ועשרים כרך ויבאו אל-המלך של מלמה;³²

"strong= "c:H7812" x-morph= "He,C:Vvw3ms" lemma= שְׁקָה | יושתחוּן [1] 9:9
"strong= "H8559" x-morph= "He,Np" lemma= תִּמְרֹר [2] 9:18

Chapter 10

1 מלכתי-שבא שמעת את-שמעו שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: **2** ותבא ירושלה בחריל כבד מאד גמלים נשאים בשכים זהב
רב-icaid ואבן זוקה ותבא אל-שלמה ותדבר אליו את כל-אשר היה עם לובבה: **3** ויזגד-לה שלמה את-כל-דרכיה לא-יה דבר-געלם
מור-המלך אשר לא הניגד לה: **4** ותזרע מלכתי-שבא את כל-חכמת שלמה והביה אשר בנה: **5** ומואכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמיד משרתו¹¹
ומלבשיהם ומשקוו ועלתו אשר יעלת בית יהוה ולא-יה בה עוד רוח: **6** ותאמר אל-המלך אמרת היה הדבר אשר שמעתי בארץ עלי-דרכיך
על-חכמتك: **7** ולא-האמנתי לדברים עד אשר-באתי ותראייה עני והגנה לא-זגד-לי החצי הסופת חכמה ולוב אל-השムועה אשר שמעת:
8 אשרי אנשייך אלה העמידים לפניך תomid השמעית את-חכמتك: **9** יהי יהוה אל-יהיך ברוך אשר-חפץ לך לחתך על-יכסא
ישראל באhabת יהוה את-ישראל לעלם ושימיך למלא לעשות משפט וצדקה: **10** ותתן למלא מאה ועשרים | ככר זבו ובשימים הרובה מאד
وابן יהוה לא-בא כבשם הוא עוד לרבות אשר-ונתנה מלכתי-שבא למלא שלמה: **11** וגם אני חירם אשר-ונשא זהב מאופיר הביא מאופיר עציו

אלמג'ים הרובה מאד ואבן יקורה;¹² ויעש המלך את־עצי האלמג'ים מסעד לבית־יהוה ולቤת המלך וכנרות ונבלים לשרים לא באין עצי אלמג'ים ולא נרא לא עד הימים ההה;¹³ והמלך שלמה נתן למלכת־ישראל את־כל־חפצה אשר שאללה מלבד אשר נטוללה כגד המלך שלמו ותפלר לארצה היא ועבדיה;¹⁴ ויהי משקל הזהב אשר־בָא לשלה ממנה אחת שיש מאות שקלים אשר שאללה מלבד אשר נטוללה כגד המלך שלמו התרים ומஸחר הרכלים וכיל־מלך הערב ופותחות הארץ;¹⁵ ויעש המלך שלמה ממנה אחת שיש מאות שקלים אשר שאללה מלבד אשר נטוללה כגד המלך שלמו בית־הרים ומסחר הרכלים וכיל־מלך הערב ופותחות הארץ;¹⁶ ויעש המלך שלמה ממנה אחת שיש מאות שקלים אשר שאללה מלבד אשר נטוללה כגד המלך שלמו בית־הרים והחדרה מונחים זהב שחנות שלשה מונים זהב שעליה עלה על־המנן האחת ויתנים המלך ותנאים ארויות עמדים אצל הדות;¹⁷ ושליש' מאות מוגנים זהב שחנות שלשה מונים זהב שעליה עלה על־המנן האחת ויתנים המלך ותנאים ארויות עמדים אצל הדות;¹⁸ ושליש' מאות מוגנים זהב שחנות שלשה מונים זהב שעליה עלה מה־מאתרי וזהב שזיהו על־הצנה;¹⁹ ושליש' מאות מוגנים זהב שחנות שלשה מונים זהב שעליה עלה מה־מאתרי וזהב שזיהו על־הצנה; ויעש המלך כס־אישן דוד וצפחו זהב מופז;²⁰ שיש מעלוות לכסהו וראש־עגל לעסם המועלות מזה ומזה לא־ינעשה כן לכל־מלך;²¹ וכל־כלי משקה המלך שלמה זהב וכל־כלי בית־ייר להלבון זהב סגנון און כסף לא נחשב בימי שלמה לא־מלך כל־מלך;²² און תרשיש לא־מלך בימים עם און חירם אוחת לשילש שנים תנואו אני תרשיש נשאת זהב וכיסף שנחביבים ותקפים ותקפים;²³ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחקמה;²⁴ וכל־מלך מבקשים את־פנוי שלמה לשמע את־חכמתו אשר־נתן אלהים לבנו;²⁵ והמה מבאים איש מנוחו כל־כיסף וכל־זהב ושלמות ונשך ובשלמים סוסים וורדים דבר־שנה בשנה;²⁶ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהילן אלף ורבעים מאות רכב ושני־עשרה אלף פרשים וינחט בער־הרכב ועם־המלך בירושלים;²⁷ וויתן המלך את־הכסף בירושלם כאבניהם ואת הארץ נתן כשקמים אשר־בשפלת לרוב;²⁸ ומוצא הסוסים אשר לשלה ממצאים ומקרה סתני המלך יקחו מיהוה במחירות;²⁹ גזעלה ותצא מרכבה ממכבים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה און לכל־מלך החתמים ולמלך אונם בידם יצאו;³⁰

"strong= "H8334" x-morph= "He,Vprm sc:Sp3ms lemma= الشرתו | 10:5

Chapter 11

¹ והמלך שלמה אהב גנום נכריות רבות ואת־בת־פרעה מואביות עמנויות אדומות צדנית חתית;² מניהנים אשר אמר־יהוה אל־בני ישראל לא־תבואו בהם והם לא־יבאו בכם און נתן את־לבכם אתני אליהם בהם דבק שלמה לא־הבה;³ ויהי־לו גנום שרות שבע מאות וולגים שלוש מאות ויטו נשיו אתי־לבן;⁴ יהי לעת זקנת שלמה נשיו הטנו את־לבבו אחריו אליהם ולא־יהוה לבבו שלם עם־יהוה אל־לוי כלבב דוד אביו;⁵ וילר שלמה אחריו עשתרת אלני צדנים ואחני מלכים שקץ עטנים;⁶ ויעש שלמה הרע בעינו יתוה ולא מלא אחריו יהוה כדוד אביו;⁷ אז יבנה שלמה במעה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על־פניהם ומלך שקץ בין עטנו;⁸ און עשה לכל־לשוי הנכריות מקריות ומחבחות לא־היה;⁹ ויתאנף יהוה בשלה פינטה לבבו מעם יהוה אלתו וישראל הנראה אליו עפומים;¹⁰ מצווה אל־יון על־הדבר הזה לבת־ילכת אחרי אלהים אחויים ולא שמר את־שרינה יהוה;¹¹ ויאמרו יהוה לשלה יון אשר היה־זאת עמר ולא שמרת בריתך חקתי אשר צויתי עלייך קרע אהיה את־המלך מועליך ונתתני לעבדך;¹² אר־יומיך לא עשה למען דוד אביך מדי בוך אהיה;¹³ ניק את־כל־המלך לא־אkre שבט אחד את־בון למן דוד עבדי ולמן ירושם אשר בחרתי;¹⁴ ניק יהוה שטן שלמה את־הדוד האקדמי מזרע המלך הוא באדום;¹⁵ יהי־לו בהזות דוד־את־אדום יאבר שרב האקבאר ליקר באדום;¹⁶ כי ששת חזדים ישבשם יאבר ולישראל עד־הכרית כל־זיכר באדום;¹⁷ ויבורח איז הו ואנשימים אדומים מפארן ויבאו מצרים מלך־מצרים ויתנו לירח אמר לו ואוץ נתן לו;¹⁸ ויקמו מפדן ויבאו פארן ויקחו אונשים עטם מפארן ויבאו מצרים מלך־מצרים ויתנו לירח אמר לו ואוץ נתן לו;¹⁹ וימצא הדוד חן בעיני פרעה מאד ויתנו לו אשר את־אתחות אשתו אחות תחפנס הגבירה;²⁰ ותולד לו אתות תחפנס את גנבת בנו ותגמלתו תחפנס בתוך בית פרעה והי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה;²¹ זהה שמע במצרים כי־שכוב דוד עם־אבתו וכירמת יאבר שרש־אבא ויאמר הדוד אל־פרעה שלחני ואל־אל־ארץ;²² ויאמר לו פרעה לו מה־אתה חסר־עמיל והנה מבקש לילכת אל־ארץ ויאמר לא כי שלח תשלחנו;²³ ניקם אלהים לו שטן לא־ישראל כל־יוני שלמה ואת־הרעשה אשר הדוד יוקבץ עליון אונשים ויהי שרגנוז בהר־דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדקמיש;²⁴ יהי שטן לישׂא־כל־יוני שלמה ואת־הרעשה אשר הדוד יוקבץ בישראל ומלך על־אדום;²⁵ וירבעם ברכט אפרורי מיהצדה ושם אמו צרואה אשר אלמו עבד לשלה וירם די במלך;²⁶ זהה הדוד אשר־הרים יד במלך שלמה בנה את־המלך סג'ור־אפרץ עיר־דוד אביו;²⁷ והוא־ישר שטן גבור השילני גנבי־דוד והוא מתכסה בשלה חזשה אלו־לו לכל־סבל בית יוקפס;²⁸ יהי־לו בעית ההייא וירבעם יצא מירושלם ויצא און־השילני גנבי־דוד והוא מתכסה בשלה חזשה ושייניהם לבודם בשדה;²⁹ וויתפש אחיה בשלה החדש אשר עליו ויקרענה שטן עשר קרעם:³⁰ ויאמר לירבעם קח־לב עשרה קרעם כי כה אכלה יהוה אלהי ישראל הנני קרע את־המלך מיד שלמה ונתתני לך את־עשרה השבטים;³¹ והשבט האחד יהיה־לו למען | עבד־דוד ולמן ירושם העו' אשר בקראי בגד־לב לעשות הנישר בעינוי וקערעה שטן עשר קרעם:³² אשר עבוני ושתתוו לעשתרת אלני צדנו לכמוש אל־הו מואב ולמלכם אלהי ביעמון ולא־הלאן בגד־לב לעשות הנישר בעינוי וקערעה שטן עשר קרעם:³³ אשר עבוני ושתתוו לך את־עשרה השבטים;³⁴ ויאקח את־כל־המלך מיד צדנו נשייא אשთנו כל־מי חיו למן דוד עבדי אשר בחרתי אותו אשר שמר מצותי וחתקת;³⁵ וילקחתי המלכה מיד צדנו נטתיה לך את־עשרה השבטים;³⁶ ולבנו את־שבט־אחד למן רותנני לזרע־עבדי כל־הימים | לפניו בירושלם העיר אשר בחרתי לך לשום שקי שם;³⁷ ואתך אהוב ומילכת בכל־אשר־תאהו ונפער והיית מלך על־ישראל;³⁸ והוא אמת־תשמע את־כל־אוצר הצלב ולבכת בדרכי ועשית הנישר בעינוי לשקרו חקומי ומוציאי כאשר עשה דוד עבדי והייתי ענק ובניתי לך בית־תנאמון כאשר בניתי לדוד ונמתי לך את־ישראל;³⁹ ואענה את־צעריך דוד למן צדן זאת אף לא כל־הימים;⁴⁰ ובקשי שלמה להקיות את־ירבעם ויקם ובירעם וברוח מצרים אל־שיכון מלך־מצרים והוא במצרים עד־כחות שלמה;⁴¹ וגוטר

דברי שלמה וככל-אשר עשה וחייבנו הלו-יהם כתבים על-ספר דברי שלמה: ⁴²והם אשר מלך שלמה בירושלים על-כל-ישראל ארבעים שנה: ⁴³וישב שלמה עם-אבייו ויקבר בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו מתקיים:

Chapter 12

¹ילך רחבעם שכם כי שכם בא כל-ישראל להמליך אותו: ²יוֹחַי כsmith ירבעם בוגבֶּט והוא עזנו במצרים אשר ברוח מפני המלך שלמה וישב רחבעם במצרים: ³יוֹשְׁלָחוּ ויראוו ויבאו ¹²וירבעם וככל-קהל ישראל וידרכם לאמר: ⁴אבל הקשה את-עלינו ואטה עטה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשרנתן עליינו ועבדך: ⁵ויאמר אליהם לנו עד שלשה מהם ושבו אליו וילכו העם: ⁶יוֹיִעַץ המלך רחבעם את-הזקנים אשר-היו עמדים את-פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר אויר אתם נועדים להשיב את-העם דרכו: ⁷וידברו ¹²אליו אמרו אם-הו ימם תהיה-עבד לעם זהה ועבדתם ונעים ודברת אליהם דברם טובים והוא עבדם כל-הימים: ⁸ויעזב את-עצת הזרים אשר עזחו ויעזב את-הולדים אשר גדו אתו אשר העמדים לפניו: ⁹ויאמר אליהם מה אתם נועדים ושיב דבר את-העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מנהעל אשרנתן אביך עליינו: ¹⁰ויבנו אליו הילדים אשר גדו אתו לאמר כה-התאמר לעם זהה אשר דברו אליו לאמר הקביד את-עלינו ואתה הקל מעליינו כה תדבר אליהם קטעני אבוי: ¹¹ועתה אבוי העם על-כובד ואינו אוסף על-עלכם אבוי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקבות: ¹²ויבא ¹²וירבעם וככל-העם אל-רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך על-עלכם אבוי יסֵר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקבות: ¹³ויען המלך את-העם קשה ויעזב את-עצת הזרים אשר עזחו: ¹⁴וזכר אליהם עצת הידיים לאמר לאמור שבו אליו ביום השלישי: ¹⁵ולא-שמע המלך אל-העם כיריהה סבה עם וזה למן הימים את-דברו אשר דבר ויהו בד' אחותה השילוני אל-רבבעם בוגבֶּט: ¹⁶ונרא כל-ישראל לי לא-שמע המלך אל-הימים ישבו העם את-המלך דבר | לאמר מהלנו חלק בדוד ולא-ינחה בוגבֶּט לא-הילך ירושלים עטה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאחיו: ¹⁷ובני ישראל היישבים בעריה יהודה ומלך עלייהם רחבעם את-אדמת אשר על-ההס וירגמו כל-ישראל בו אבוי יסית והמלך התאמץ לעלות במרקבה לנוס ירושלים: ¹⁸וישלח המלך את-דוד אשר ביהודה זולתי שבתיהודה לבון יסֵר את-שלטונו רחבעם ירושלים אשר עלי כל-ישראל לא-היה אחורי ביהודה זולתי שבתיהודה לבון: ¹⁹ויפשעו ירושלים עד היום הזה: ²⁰ויבאו רחבעם ירושלים ירבעם וישראל ויקראו אותו אל-העיר וימליך אותו על-כל-ישראל לא-היה אחורי ביהודה זולתי שבתיהודה לבון: ²¹ויקראו את-כל-בית יהודה ואת-שפט בנימין מאה ושמנים אלף בחור יהודה מלך עמ'ביה יהודא לשיב את-המלך לרגבעם בירושלם בירושלה: ²²ויהי דבר האלים אל-שמעעה איש-האללים לאמר: ²³אמור אל-רחבעם בוגבֶּט מלך יהודה ואל-כל-בית יהודה ובנימין יותר העם לאמר: ²⁴כה אמר יהוה לא-תעלול ולא-תתלחטן עם-אחיכם בנידישאל שבו איש ליבו צי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דביך יהוה וישבו ללכת הדבר יהוה: ²⁵ויבן רחבעם את-שם בהר אפרים ושב בה ויצא מלם ויבן את-פונאל: ²⁶ויאמר רחבעם בלבו עתה משוב הממלכה לבית דוד: ²⁷אם-יעלה | העם הזה לעשות זבחים בביה' יהודה לחטאת וילכו העם לפני האחד מלך יהודה והרגני ושבו אל-רחבעם מלך יהודה: ²⁸ויעזב המלך ויעש שני עגל זיבב ואמר אלהים רב-לכם מעילות ירושלים הנה אלהי' ישראל אשר העלן מארץ מצרים: ²⁹וישם את-האחד בבית-אל ואת-האחד נתן בדין: ³⁰ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד-דין: ³¹ונעשה את-בית בקומות ועש כהנים מקצתו העם אשר לא-היו מבני לו: ³²ויעש רחבעם | פג בחדש השמיינו בחמשה-עשר ימים לחידש כחג | אשר ביהודה וועל' המבון כן עשה בבית-אל לזבח לעגלים אשר-עשה והעמיד בביה' אל את-כהני הבמות אשר עשה: ³³ועל' הפסוב | אשר-עשה בבית-אל בחמשה עשר יום בחידש השמיינו בחידש אשר-בזק מלבו ¹⁵ויעש חג לבני ישראל ועל עלה-המזבח להקтир: ⁹

"strong= "c:H0935" x-morph= "He,C:Vqw3ms" lemma= "בוֹא" ¹¹ | ^{12:3}
 "strong= "c:H1696" x-morph= "He,C:Vpw3ms" lemma= "דָּבָר" ¹² | ^{12:7}
 "strong= "c:H0935" x-morph= "He,C:Vqw3ms" lemma= "בוֹא" ¹³ | ^{12:12}
 "strong= "c:H0935" x-morph= "He,C:Vqw3mp" lemma= "בוֹא" ¹⁴ | ^{12:12}
 "strong= "m:l:H0905" x-morph= "He,R:R:Ncmsa" lemma= "בְּדָ" ¹⁵ | ^{12:33} בלבד | lemma= "בְּדָ"

Chapter 13

¹הנה | איש האלים בא פיהודה בדבר יהודא אל-בית-אל ורבעם עכד על-המג'ב בדבר יהודא ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהודא הנה-בָּן נולד לבי' דוד יאשיהו שמו וזכה עליך את-כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדים ישרפו עליו: ²ויתן בזים הרוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהודא הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר-עלו: ⁴זהו כשמע המלך את-דביך איש-האללים אשר עלה-המזבח בבי' אל וישראל נזבח ושבה עליון ולא יכול להשבה אלא: ⁵זה-מזבח נקרע ונשפך הדשן מז-המזבח כמופת אשר בזן איש האלים בדבר יהודא: ⁶ויען המלך ויאמר | אל-איש האלים חל-זא את-פני יהודא אלהיך והתפלל בעדי ותשב זי' אליו ויחל איש-האללים את-פני יהודא ותשב זי' המלך אליו ותהי כבראשנה: ⁷וזכר המלך אל-איש האלים בא-האות הבימה וסעדת ואתנה לך מותה: ⁸ויאמר איש-האללים אל-המלך אמר-תנני זי' את-חצצ'י ביז'ך לא אבא ענק ולא-אכל

לחם ולא אשתחווים במקומות הזה: ⁹ כיין | צעה אתי בדבר יהוה לאמר לאי-תאכל לחם ולא תשתחווים ולא תשוב בהר אשר הילכת: ¹⁰ וכן בחרן אחר ולא-שב בחרן אשר בא בה אל-ביתי-אל: ¹¹ ונביiah אחד זלון ושב בבית-אל ויבוא בנו ויספרלו את-כל-המעש אשר עשה איש-האללים | היום בבית-אל את-הדברים אשר דבר אל-המלך ויספרום לאביהם: ¹² וידבר אלהם אביהם אמר זה הדר הילן ויראו בנו את-הדור אשר הילן איש-האללים אשר-בָּא מיהודה: ¹³ ויאמר אל-בנוי חבשoli החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: ¹⁴ וילן אחרי איש-האללים ומיצאו ישב תחת האלה ואמר אלו אתה איש-האללים אשר-באת מיהודה ויאמר אנו: ¹⁵ ויאמר אלו לך את הביתה ואכל לחם: ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא-אכל לחם ולא-אשתחה אתך מים במקומות הזה: ¹⁷ כיידבר אליו בדבר יהוה לאי-תאכל לחם ולא-תשוב ללכת בחרן אשר-הילכת בה: ¹⁸ ויאמרו לו גמ-אננו נבייא כמוך ומלאן דבר אל-בָּא וזה אמר השבחו אתך אל-בנתך ויאכל לחם ותשת מים כחשי לו: ¹⁹ וישב אותו ואכל לחם בביתו וישת מים: ²⁰ ויהי הם ישבים אל-השלtan פ' יהוד דבר-היה אثر הנביiah אשר השיבו: ²¹ ווקרא אל-איש האללים אשר-בָּא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פ' יהוה ולא שמרת את-המצוה אשר צוכ ויהוה אלהך: ²² ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקומות אשר דבר אל-יך אל-תאכל לחם ואל-תשת מים לא-תבוא גבתהך אל-הקרב אבתיך: ²³ ויהי אחרי אכלו לחם ואחריו שתותו ויחבשלו החמור לנביiah אשר השיבו: ²⁴ וכן ומיצאו אריה בחרן ומייתהו ותהי נבלתו משלכת בחרן והחמור עמד אצל הנבלת: ²⁵ והנה אנשיים עברום ויראו את-הנבלת משלכת בחרן ואת-האריה עמד אצל הנבלת ובאו וידבו בעיר אשר הנביiah הילן ישב בה: ²⁶ וישמעו הנבייא מון-הדרן ויאמר איש-האללים הוא אשר מירה את-פני יהוה ויתנו יהוה לאראה וישברחו וימתחו דבר יהוה אשר דבר-לו: ²⁷ וידבר אל-בנוי לאמר חבשoli את-החמור ייחבשו: ²⁸ וכן וימצא את-נבלתו משלכת בחרן וחמור ואהרה עמקים אצל הנבלת לא-אכל הארייה את-הנבלת ולא שבר את-החמור וישא הנבייא את-הנבלת איש-האללים וננהחו אל-החמור וישבה ויבא אל-עיר הנבייא הילן לسفד ולקברנו: ²⁹ ונכח את-נבלתו בקברנו ויספדו עליו הוי אח: ³⁰ ויהי אחרי קברנו אותו ויאמר אל-בנוי לאמר במוותי וקורתם אני בקביר אשר איש-האללים קבוע בו אצל עצמותיו הניחו את-עצממתי: ³¹ כי היה והוא הדבר אשר קרא בחרן על-המזבח אשר בתי-אל ועל כל-בתי הרים אשר בערנו שמרון: ³² אחר הדבר הזה לא-שב וירבעם מדרכו הרעא וישב ווועש מקומות העם כהני במוות החפץ ומלא את-ידייו ויהי כהני במוות: ³³ ויהי בדבר הזה לחטא בית ירבעם ולהחיד' ולהשמד' מעל פנו האדמה:

Chapter 14

¹ בעת היהela אביה בירבעם: ² ויאמר ירבעם לאשת קומי נא והשתנית ולא ידעו כי את: ³ אשת ירבעם והלכת שללה הנה-שם אחיה הנביiah הווא-דבר עלי למלה עלי-העם הזה: ⁴ ולקחת בידך ערשה לחם ונתקדים וכחבק דבש ובאת אלו הוא וייד לך מה-יהיה לנו: ⁵ ותעתש כן אשת ירבעם ותלקם ותלך שללה ותבא בית אחיה ואחיה לא-יכיל לראות כי קמו עינוי משיבוס: ⁶ ויהי אכר אל-אחויה הנה אשת ירבעם באהה לדרש דבר עמוק אל-בנה כיהולה הוא כהה וכטה ותבר אלה וויא מתנכרה: ⁷ ויהי כשמע אהוחה את-קון רגלה באהה בפתח ויאמר באי אשת וירבעם למזה זאת מתנכרה ואנכי שלות אליך קשה: ⁸ ואקரע את-הממלכה מבית דוד ואת-הננה לך ול-איה'ית כבודך דוד אשר שמר מצותי הרימיתיך מתוך העם ואתנגן נגיד על עמי ישראל: ⁹ ותירע לעשות רק היישר בעיני: ¹⁰ לכן הנני מביא רעה אל-ביה ירבעם והכרתי לירבעם משתיין בקירות עזרע ובערטו להכעיסני ואתי השלכת אחיה גורס: ¹¹ המלך לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה ואכלו עזף השמים כי והנה דבר: ¹² ואת אחיה בית-ירבעם כאשר יבר הערחה וכות הילד: ¹³ ופסודו-לו כל-ישראל וקברנו אותו כייזה לבז'ו ובא לירבעם אל-קביר יען נמצאו-בו דבר קומי לנו לביטר בבאה גוליר העורה וכות הילד: ¹⁴ ותקים יהוה לו מלך עלי-ישראל אשר יカリ את-ביה וירבעם זה הימים ומה נס-עתה: ¹⁵ והכה טוב אל-יהוה אלהי ישן אל בביה ירבעם: ¹⁶ ותירע את-ישראל מלען האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבונתיהם ורים מעבר לננה יען אשר עשו את-ישראל כאשר יונק הקנה בפיים ותעתש את-ישראל מלען האדמה את-ישראל: ¹⁷ ותיקם אשת ירבעם להילך-לבבו לעשות רק היישר בעיני: ¹⁸ ויקברנו אתנו ויספדו-לו כל-ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד-יעבדו אחיה הنبيiah: ¹⁹ ויתר דבנוי ירבעם אשר נלם ואשר מלך הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלך ישראל: ²⁰ ווימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה ושכבר עם-אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: ²¹ ורוחבם בירושלם מלך יהודה בז'ראבאים ואחת שנה רוחבם במלוכ'ו ושבע עשרה שנה | קלר בירושלם העריר אשר-ברחו יהוה לשום את-שם מלך שבטו וישראל ושם אלמו נעפה העמניות: ²² ויעש יהודה הרע בעיני והנה ויקנאו אותו מכל אשר עשו אביהם בחתאתם אשר חטאו: ²³ ויבנו גס-הממה להם במוות ומצבות ואשרים על כל-גבעה גבעה ותחת כל-יע רענן: ²⁴ וגם-קדש היה הארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר-הורש וזה מפני בניינו וישראל: ²⁵ ויהי בשנה החמשית למלך רוחבם על-השיך ²⁶ מלך-מצרים על-ירושם: ²⁷ ויהי את-אצורות בית-יהוה ואת-אצורות בית הולך ואת-ההכל לך ויהי את-כל-מגנו הוזב אשר עשה שלמה: ²⁸ וועש המלך רוחבם תחתם מגני נחתת והפקוד על-ידי שר' הרגלים השמורים פתח בית המלך: ²⁹ ויהי מדיבא המלך בית יהוה ושאום הרגלים והשימים אל-תא הרגלים: ³⁰ יותר דברי רוחבם וכל-אשר עשה הלא-המה כתובים על-ספר דברי הימים למלך יהודה: ³¹ וישכב רוחבם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד ושם אלמו נעפה העמניות וימלך אביהם בנו תחתיו:

"strong= "H0859b" x-morph= "He,Pp2fs" אָתִי | lemma 11[14:2]
"strong= "H7895" x-morph= "He,Np" שׁוֹקֵחַ | lemma 12[14:25]

Chapter 15

ובשנת שמנה עשרה למלך וירבעם בנו רעב מלך אביהם על-יהודה;² שלוש שנים מלך בירושלים ושם ALSO מעכה בת-אבישולם;³ נולר בכל-חטאות אביו אשר-עה לפניו ולא-הו ללבו שלם עמי-הנוה אל-הו לבבך דוד אביו;⁴ כי למן דוד נתן הוה אלהו לו ניר בירושלים להקים את-בנו אחריו ולהעמיד את-ירושלם;⁵ אשר עשה דוד את-הisher בעני יהוה ולא-שר מכל אשר-צזה כל ימי ח'יו רק בדבר אורה החתנו;⁶ ומחלמה הייתה בירושלם ובין יובעם כל-ימי ח'יו;⁷ יותר דברי אביהם וכל-אשר עשה הלו-אים כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה ומחלמה הייתה בין אביהם ובין יובעם;⁸ ושכב אביהם עם-אבתו ויהברו אותו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחתיו;⁹ ובשנת עשרם לירבעם מלך ישראל מאר אסא מלך יהודה;¹⁰ וארכבים ואחת שנה מלך בירושלים ושם ALSO מעכה בת-אבישולם;¹¹ ניעש אסא היישר בעני יהוה כדוד אביו;¹² ויעבר הקדשים מורה הארץ ויסר את-כל-הגילום אשר עשו אבותיו;¹³ גם את-מעכה אמר ויסר מגבירה אשר-עה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את-מפלצתה וישראל בנחל קדרון;¹⁴ והbekotah לאר-סרו רק לבבאסא היה שלם עמי-הנוה כל-ימי;¹⁵ וביא את-קדשו אביו וקדשו¹⁶ בית יהוה כסף וזב וכלים;¹⁷ ומחלמה קיתה בין אסא ובין בעשא מלך-ישראל כל-ימייהם;¹⁸ ויעל בעשא מלך-ישראל על-יהודה ובין את-הרמה לבתית תח' צוא ולאסא מלך יהודה;¹⁹ ויה' אסא את-כל-הכף והרב הנוטרים | באוצרות בית-יהוה ואת-אוצרות בית הפלל²⁰ ויתנס ביד-עבדיך וישלחם המלך אסא אל-בר-הה' בטרבורן ביה'יו מלך ארם היישב בדמשק אמר;²¹ ברית בין ובין בין אביך ובין אביך הנה שלחתני לך שחד כסף וזב לך הפה את-בריתך את-בעשא מלך-ישראל ועללה מעלי;²² וושמע ביה' אל-מלך אסא וישלח את-שרי החילים אשראל על-עריו וישראל ויר' את-עינו ואת-דן ואת-אבל ביז'מעכה ואת-כל-כורות על כל-ארץ נפתלי;²³ והיה שמע בעשא ויחד מבנות את-הרמה וישב בתרצה;²⁴ והמלך אסא השקע את-כל-יהודה אין קני וישאו את-אבני הרמה ואת-עצייה אשר בנה בעשא ובין בם המלך אסא את-גבוע בעיניו ואת-המצפה;²⁵ יותר כל-דברי-אסא וכל-גבורתו וכל-אשר עשה ורערומים אשר בנה הלא-המה כתובים על-ספר דברי הימים למלך יהודה רק לעת זקנו חלה את-רגלו;²⁶ ושכב אסא עם-אבתו ויקבר עם-אבתו בעיר דוד אביו ומלך יהושפט בנו תחתיו;²⁷ וזגב בירבעם מלך עלי-ישראל בשנת שלשים לאסא מלך יהודה ומלך עלי-ישראל שלשים;²⁸ ויעש הרע בעני יהוה וילך בזרע אביו ובختאות אשר החטיא את-ישראל;²⁹ ווקש עליו בעשא ברא-היה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתו אשר לפלשתים ונגב וכל-ישראל צוים על-גבתו;³⁰ יומתתו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו;³¹ והיה קמלם הכה את-כל-הבית ירעם לא-השיר כל-נשחה לירבעם עד-השמדנו דברי יהוה אשר דבר ביד-עבדיך אחיה השילנו;³² על-חטאות ירעם אשר חטא ואשר החטיא את-ישראל בכעס אשר הכלע אתי-הנוה אל-הו ישראל;³³ יותר דברי נדב כל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלך ישראל;³⁴ ומחלמה קיתה בין אסא ובין בעשא מלך-ישראל כל-ימייהם; בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא ברא-היה על-כל-ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה;³⁵ ויעש הרע בעני יהוה וילך בזרע רבעם ובختאות אשר החטיא את-ישראל;

"strong= "c:H6944" x-morph= "He,C:Ncmpc" =lemma |¹¹ וְקַדְשִׁי | 15:15
"strong= "H4428" x-morph= "He,Ncmfa" =lemma |¹² מָלֵךְ | 15:18

Chapter 16

1 והי' דבריהו אל-יהוא בזחנוי על-בעשא לאמר: **2** ען אשר הרימוחן מניהעפר ואתנער נגיד על עמי ישראאל ותלך | בדורין ריבעים ותחטא את-עמי יישראאל להכעיסני בחתאתם: **3** הנהני מבעיר אחורי בעשא ואחרוי ביתו ונתתי אט-ביתך כבית זרבעם בזונגבט: **4** המת לבעשא בער יאכלו הכלבים והמת לו בשלה יאכלו עזף השדים: **5** יותר דברי בעשא ואשר עשה גבורות הלאה-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלך ירושאל: **6** יוישכב בעשא עם-אבתו ויקבר בתרצה ומילך אלה בז-בעשא **7** וגם ביד-יהוא בז-חנוי הנביא דבריהו היה אל-בעשא ואל-ביות ועל כל-הרעה | אשר-עשה | בעני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר-הכה אתו: **8** בשנות עשרים ושמ שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בז-בעשא עליו עבדו זמרי שיר מהצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארץא אישר על-הבית בתרצה: **10** ובاز זמרי וכחה ומייתה בשנות עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומילך תחתו: **11** יהו' במלכו כשבתו על-כsea הכה את-כל-ב' בעשא לא-השair לו משתו בק�ו ונגלו ורעהו: **12** וישמד זמרי את כל-ב' בעשא בדבר יהו' אשר דבר אל-בעשא ביד יהוא הנביא: **13** אל כל-חטאות בעשא וחטאות אלה בז-השair אט-ישראל להכעיס את-יהוא אלהי ושראל בהבליהם: **14** יותר דברי אלה וכל-אשר עשה הלאה-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלך ירושאל: **15** בשנות עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על-גבתו אשר לפולשתם: **16** יוישכו העם החנים לאמר קשור זמרי וגם הכה את-המלך ומילכו כל-ישראל את-עמו שרים-ישראל ביום ההוא במחנה: **17** ועלה עמו' וכלי-ישראל עמו' מגבתון יצרו על-הרצאה: **18** והי' קראות זמרי כרינגדה העיר יבא אל-ארמן בית-המלך ושרף עליו אט-בית-מלך באש וימת: **19** על-חתאתו נשר חטא לעשות

הרע בעני יהוה לכת בדרכך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את-ישראל: ²⁰ ויתר דבריו זמור וקשרו אשר קשור להליהם כתובים ג' ספר דברי הימים למלך ישראל: ²¹ אז יחלק העם וישראל לחציו חציו היה אחורי לבני בריגנט להמליכו והחצית אחריו עמריה: ²² ויחזק העם אשר אחורי את-העם אשר אחורי לבני בריגנט וימת לבני ומלך עמריה: ²³ בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמריה על-ישראל שיתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: ²⁴ יkon את-ההר שמרון מאת שמר ברכנים כסף ובין את-ההר ויקרא את-שם העיר אשר עמריה אדרני ההר שמרון: ²⁵ ועשה עמריה הרע בעני יהוה ורעה מכל אשר לפניו: ²⁶ וילך בכל-דור ורבעם בריגנט ובחטאתיו: ²⁷ אשר החטיא את-ישראל להכיס את-יהוה אל-יה יהודיה אדרני יהושע גבורתו אשר עשה הלאהם כתובים על-ספר דברי הימים למלך ישראל: ²⁸ ושב עמריה עם-אבינו ויקבר בשמרון ומלך אחאב בנו תחתיו: ²⁹ ואחאב בר-עמריה מלך על-ישראל בשנת שלשים ושנה לאסא מלך יהודה או מלך אחאב בר-עמריה על-ישראל בשמרון עשרים ושיתים שנה: ³⁰ ועשה אחאב בר-עמריה הרע בעני יהוה מכל אשר לפניו: ³¹ ויהי הנקל לכטו בחטאות ירבעם בריגנט ויקח אלה את-איוב בת-אטבעל מלך צידנים וילך יעבך את-הבעל ושתחו לו: ³² ייקם מזבח לבعل בית הבעל אשר בנה בשמרון: ³³ ויעש אחאב את-הארה יוסוף אחאב לעשות להכיס את-יהוה אל-יה יהודיה אדרני יהושע גבורתו באבירם בכרם יסדה ובשגב: ³⁴ ציריו הציב דלתיה דבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בנוון:

¹¹ |^{16:19} חטאתיו | lemma= "חטאה" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms" strong= "H2403b" |¹² |^{16:26} ובחטאתו | lemma= "חטאה" x-morph= "He,C:R:Ncfsc:Sp3ms" strong= "c:b:H2403b" |¹³ |^{16:34} ובשגב | lemma= "שגב" x-morph= "He,C:R:Np" strong= "c:b:H7687" |

Chapter 17

¹ נאמר אל-יהו התשי מתחשי גלעד אל-אחאב חיריה אל-יה יהודיה ישראל אשר עמדתי לפניו אמריה השנים האלה טול ומטר כי אמ-לפי דברים: ² יהו דבריה היה אל-יה ואמר: ³ מלך זהה ופנית לך קדשו ונסתורת בנחל קרית אשר על-פני הירדן: ⁴ הנה מהנה תשטה ואת-הערבים צויתי לכלכלך שם: ⁵ וילך ועש כדבר יהוה וילך וושב בנחל קרית אשר על-פני הירדן: ⁶ והערבים מבאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומורנה נחל ישתה: ⁷ יהי מזח ימים ויבש הנחל כי לא-יה גשם הארץ: ⁸ יהי דבריה היה אליו לאמר: ⁹ קום לך צרפתה אשר לצדון ושבת שם הנה צוית שם אתה אלמנה לכלכלך: ¹⁰ ויקם וילך צרפתה ויבא אל-פטחה העיר והנה שם אתה אלמנה זקשת עצים ויקרא אליו ויאמר קח-נָא ל-מעטים בכל ואשתה: ¹¹ ותלך לזרמת וקרא אליו ויאמר לך-חִינָא ל-פטלים בידך: ¹² ותאמר חיריה אל-יה נאמישלי מועג כי אמ-מלא כף-קומח בכל ומעיט-שמון בצחוח והנני מקשחת שנים עזים ובאותו עשיתיהו לי ובני ואכלנו ועתוננו: ¹³ ויאמר אלהי אל-יה אל-תוראי בא עשי דברך אך עשי-לי ממש ענזה קתנה בראשנה והזוצאת לי ולך ולבן תעשי ואחרונה: ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמלה תא-תכלת ואצתת השמן לא חסר עד יום תתנ-יהו: ¹⁵ גשם על-פני האדמה: ותלך ותעשה דבר אל-יה ותאכל הוואיה וביתה ימים: ¹⁶ כד הקמלה לא-תכלת ואצתת השמן לא חסר דבר ביד אלה: ¹⁷ ויהי אמר הדברים האלה חלה בנהasha בעלת הבית והי חילו חזק מאד עד אשר לא-נוטר-הבו נשמה: ¹⁸ ותאמר אל-אליה מה-לך ולק איש האלים באת אל לzechior את-עוני ולהםית את-בני: ¹⁹ ויאמר אלהי תנילו את-בניך ויקחמו מה-קה ויעלה אל-העליה אשר-הוא ושב שם וישכחו על-מפטון: ²⁰ ויקנא אל-יה יהוה יתנו לך גם על-האלמנה אשר-אני מתגנור עמה הרעות להכית את-בנה: ²¹ ויתמוך על-הילד שלוש פעמים ויקרא יהוה ואיך יהודה תשב נפש-הילד הזה על-קרבו: ²² וישכע יהוה בקהל אליו ותשב נפש-הילד על-קרבו ויחי: ²³ ויהי אלהי אל-יה אדרני תביה וירדו מורה-על-הביתה ויתננה לאמו ויאמר אלהי ראי מי בנה: ²⁴ ותאמר האשה אל-אליה עתה זה ידעת כי איש אל-הים אתה ובריה יהוה בפייך:

"strong= "H5414" x-morph= "He,Vqc" lemma= "נתן" |¹¹ |^{17:14} נתן |

Chapter 18

¹ יהו ימים רבים ודבריה היה אלהי יהודיה ואדרני יהוה בשנה השלישי לאמר לך הראה אל-אחאב ואתנה מטר על-פני האדמה: ² וילך אלהי להראות אל-אחאב והשעב חזק בשמוון: ³ ויקרא אחאב אל-עבדיו אשר על-הבית ועבדיו היה ורא את-יהוה מאד: ⁴ יהי בהכנית אי-בל את נביי יהוה וקח עבדיו מהא נבאים ויחביהם חמשים איש במערה וככלכם לחם ומיים: ⁵ נאמר אחאב אל-עבדיו לך בארץ אל-כל-מעני המים ואל כל-הנחלים أولי | נמצא חיזור וחיה סוס וفرد ולא נכricht מהבהמה: ⁶ ויחללו להם את-הארץ לעברבה אחאב הלה בדרכך לך ועבדיו בלהר בדריך לך: ⁷ ויקו עבדיו בלהר ונה אלהי לך-אתנו ורכרו ויפל פניו ואמר אתה זה אדני אלהי: ⁸ ניאמר לו אני לך אמר לא-דני הנה אלהי: ⁹ ניאמר מה חטאתי כי-אתה נתן את-עבדך ביד-אחאב להמיתנו: ¹⁰ חי | יהוה אלהי אמר לא-דני הנה אלהי: ¹¹ ואמר לא-שלח אדני שם לבקש ואמרו אין והשביע את-המלך ואת-ההו כי לא ימצאה: ¹² ועתה אתה אמר לך אמר לא-דני הנה אלהי: ¹³ יהוה אני | אלך מאמר וומר יהוה | שאך על-אשר לא-זע ובאותה לרג'ך לא-אחאב ולא ימצאה והרני ועבדה

ירא את־יהוה מנעריו:¹³ הלא־הגד לא־דני את־אשר־עשיתי בהרג איזבל את נבי־יאו והוה ואחבא מנביאו וזה מאה איש במעלה ואכלכלם לחם ומווים:¹⁴ עתה אתה אמר לך אמר לא־דין הנה אל־יהו ורנגייס¹⁵ ויאמר אל־יהו תְּזִבַּח תְּזִבַּח אֶת־בָּנָיו צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו:¹⁶ וילך עבד־יהו ל夸ראת אחאב וינגד לו וילך אחאב ל夸ראת אל־יהו:¹⁷ והיה קראות אחאב את־אל־יהו ויאמר אחאב אליו האתת זה עכבר ישראל:¹⁸ ויאמר לא עכרת־ישראל כי אם־אתה ובית אחיך בעזבכם את־מצות יהוה ותמלך אמורי הבעליהם:¹⁹ עתה שלחת קבצ אל־ישראל אל־הכרמל ואת־גביאו הבעל ארבע מאות וimesteps וنبي־יאו האשורה ארבע מאות אקל שלחן אייבל:²⁰ וישלח אחאב בכל־בנוי ישראל ויקבץ את־הנביאים אל־הר הכרמל:²¹ ויויש אל־יהו אל־כל־העם ויאמר עד־עמתי אתם פסחים על־שטע הסעפים אס־יהוה האלילים לכון אחני ואמ־הבעל לכון אחני ולאי־ענו העם אתה דבר:²² ויאמר אל־יהו אל־העם אין נותרת נבי־יא ליהוה לבדי ונבי־יא הבעל ארבע מאות וimesteps אויש:²³ יתנו לנו שניים פרום ובחרו להם הפר האחד וינתקחו וישיכו על־העצים ואש לא ישיכו ואוי עשה | את־הפר האחד ונתמי על־העצים ואש לא אשים:²⁴ ו夸ראתם בשם אלהיכם ואני אקנא בשם־יהוה והיה הכללים אשר־יענה באש הוא האלהים וען כל־העם ויאמו טוב הדבר:²⁵ ויאמר אל־יהו לנבי־יא הבעל בחזרה לכם הפר האחד ועשה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו:²⁶ ויקחו את־הפר אשר־ינתן להם ויעשו ויקראו בשם־הבעל מהבקר ועד־ה策רים לאמור הבעל עננו ואינו קוול ואינו עונה ויפסחו על־המצbatch אשר עשה:²⁷ והיה באחריהם וויהל בהם אל־יהו ויאמר קראו בקהל־גדול כי־אליהם הוא כי שים ויכירש לו וכי־דרך לו אויל ישן הוא ויאק:²⁸ ויקראו בקהל־גדול וויגדו כמשפטם בחרבות וברממות עד־שפרדים על־יהם:²⁹ עבר הצהרים ויתנבעו עד לעלות המנחה ואין־קהל ואין־ענה ואין־קבב אשר־יהוה דבר־יהוה גשו אליו ויגשו כל־העם אליו וירפא את־מצbatch יהוה ההרס:³⁰ וויקח אל־יהו שיטים שעירה־אבנים כמספר שבטי הארץ דבר־יהוה אליו לאמר ישראל יהוה שחק:³¹ ויבנה את־האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעללה כבית סטאים רוע סבב למצח:³² וערק את־העצים וינתח את־הפר ושם על־העצים:³³ ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקן על־העללה ועל־העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלש:³⁴ וילכו המים סבב למצח וגם את־העללה מלא־מים:³⁵ והיה | בעלות המכקה וויש אל־יהו הבניא ויאמר יהוה אל־העם יצחק וישראל הימים יזעך כי־אתה אלהים בישראל ואינו עבדך ובדברך³⁶ עשית את כל־הדברים האלה:³⁷ עננו יהוה עננו וידעו העם הזה כי־אתה יהוה האלים ואותה הסבת את־לבם אחרנית:³⁸ ותפל אש־יהוה ותאכל את־העללה ואת־העצים ואת־האבנים ואת־ההרים אשר־בטעלה להכח:³⁹ וירא כל־העם ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הארץ אל־יהו להם תפשו⁴⁰ ויאמר אל־יהו הבעל איש־ימלט מהם ויתפשו וירדם אל־נקל קיישׁון וישחthem שם:⁴¹ ויאמר אל־יהו לאחאב עליה אכל ושותה כי־יקול המון הגשם:⁴² ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואל־יהו עליה אל־ראש הכרמל ויגהר ארצה ושם פניו בין ברכו:⁴³ ויאמר אל־יערו על־הנֶּא הבט דרכֵיכְם ווועל־ונבֵט ויאמר און מאומה ויאמר שב שבע פעמיים:⁴⁴ יהוה בשבעית ויאמר הנה־עב קטינה כק־איש עליה מים ויאמר עליה אכל־אחאב אסר ורד ולא יעצרה הגשם:⁴⁵ יהוה | עד־כה ועד־כה והשימים התקדרו עבם וויה גשם גדול וירכב אחאב וילך וירעהלה:⁴⁶ ויד־יהוה הימה אל־אל־יהו וישנס מתנייו ווילך לפני אחאב עד־בְּאַכָּה ירעהלה:

18:36 ¹¹ ובדבורי | lemma= "דָּבָר" | x-morph= "He,C:R:Ncmpc:Sp2ms" | 18:42 ² ברכו | lemma= "בָּרְךָ" | x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" |

Chapter 19

¹ ייגד אחאב לאיזבל את כל־אשר עשה אל־יהו ואת כל־אשר הרג את־כל־הנביאים בחרוב:² ותשלח איזבל מלאר אל־אל־יהו לאמור כה־יעשוו אליוים ונבה ווספון כירכעת מחר אשים את־ינפשל כנופש אחד מהם:³ וירא ויקם וילך אל־נפשו ויבא באර שבע אשר ליהודה וינח את־נערכ שם:⁴ ויהוא־המלך במדבר־דרור יומ ויבא ווישב תחת רתם אחד⁵ וישאל את־ינפשל למוות ויאמר רב עתיה יהוה קח נפשי כי־לא־טוב אני מאבטה:⁶ וושׁב ווישׁב ווישׁב תחת רתם אחד וויהרזה מלאר נגע בו ויאמר לו קום אכול:⁷ ויבט והיה מראותתו עגת רצפים וצפת מים ואכל ווישב ווישׁב:⁸ ווישׁב מלאר יהוה | שנית וגע־בו ויאמר קום אכל כי רב מטה הדרור:⁹ ויקם ויאכל ווישת ווילך בכתם | האכילה היהיא ארבעים יומ וארבעים ליליה עד הר קראת־ההר ויבא־שם וויהנה דבר־יהוה אליו ויאמר לו מה־לן פה אלהיה:¹⁰ ויאקור קנא־קנא לירוחה | אל־ת־צְבֹא כיעזבו בריתך בנו ושאל את־טובתך הילוט ואת־וניבו הרנו בחרב זאותר אנו לבדי ויבקשו את־ינפשי ליה: ¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורומם גדולה וחזק מפרק הרום ומשרב סלעים לפני יהוה לא ברום יהוה ואחר הרום רעש לא ברעש יהוה:¹² ואחר הרעש אל לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה:¹³ וויתו | כשמי אל־יהו וילט פניו באדרתו ווילא ניעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה־לך פה אל־יהו:¹⁴ ויאמר קנא קנא קנא־ליה יהוה | אל־ת־צְבֹא כבאות כיעזבו בריתך בנו ושאל את־טובתך הילוט ואת־וניבו הרנו בחרב זאותר אנו לבדי ולרכך מדבירה דמשק ובאתת את־חאל למלך על־אל־ארם:¹⁵ ואית־יהו ברכנמש תמשח למלך על־ישראל ואת־אל־ישע בך־שפט מאבל מחולת תמשח לנבי־תחתך:¹⁶ והיה הנמלט מחרב חזאל מיט יהוא והנמלט מחרב יהוא ימיה לישע:¹⁷ וההשרתי בישראל שבעת אלפים כל־הברכים אשר לא־יכרעו לבעל וכלהפה אשר לא־ינשך לו:¹⁸ וילך משם ומכאן את־אל־ישע בך־שפט והוא חרש שנים־עשר אסדים לפניו והוא בשנים העשר וויברע אל־יהו ווילך אדרתו אליו:¹⁹ וויעזב את־הבקר וויצו אחרי אל־יהו ויאמר אש־הבקר לא־אבי ולامي ואלה אחראי ויאמר לו לך שוב כי מה־עשיתי לך:²⁰ ווישב מאחריו וויהק את־צמד הבקר וויחמוהו ובכל־הבקר בשלם הבשר וויתן לעם וואכלו ווקם וילך אחרי אל־יהו ווישרתו:

"strong= "H0259" x-morph= "He,Acfsa" תְּהִנָּא" =lemma | תהִנָּא 11[19:4]

Chapter 20

¹ וכן-הגד מיל-ארם קבץ את-כל-חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב וויל וער-עטמלוון וילחם בה: ² ושלח מלכים אל-אחד מלך-ישראל העירה: ³ ונאמר לו כה אמר ברה'ז ספק זהבך ליהוא ונשיך ובניך הטובים לייהם: ⁴ גוינו מלך-ישראל ויאמר בדברך אדני הפלר לך אני וכל-אשר-לך: ⁵ ושבו המלכים ויאמרו כה אמר ברה'ז לאמר כישלחתי אליו לאמר בספר זה ונשיך ובניך לי תנת: ⁶ כי אם-כעת מחר אשליך את-עבדך אלהיך וחפשו את-תבתר ואת-תני בעדר והו כל-מחמד עיניך ישימו בידם ולחקו: ⁷ ויקרא מלך-ישראל לכלי-המן הארץ ויאמר דעתך וראו כי רעה זה מבקש כישלחך אליו לנשי ולבני ולכספי ולזהב ולא מנעתי מכם: ⁸ ויאמרו אלו כל-הזכנים כל-העם אל-תשמע ולא תאה: ⁹ ויאמר למלכיו ברה'ז אל-מלך כל-אשר-שלחת אל-עבדך בראשו עשה והדבר הזה לא יכול לעשות וילכו המלכים וישבזו: ¹⁰ ושלהן אליו בנה'ז ויאמר כה-יעשון לאלחים וכבה יוספו אמי-שפך עפר שמרון לשעליהם לכלי-העם אשר ברגל: ¹¹ גוינו מלך-ישראל ויאמר דברו אל-יתהלך חגר כפתחה: ¹² ויהי כשמי' את-ה讲话 הזה והוא שתה הוא והמלך בסוכות ואמר אל-עבדך נגש אל-מלך-ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראות את כל-המן הגודל הזה הנני נתנו בידך הימים וידעת כי-אני יהוה: ¹³ והנה נביא אחד נגש אל-מלך-ישראל והוא כה אמר יהוה המדינות ויאמר מי-יאסר המלחמה ויאמר אתה: ¹⁴ ויפקד את-עורי שרי המדינות ויהיו מאמנים שרים ושלשים ואחריהם פקד את-כל-העם כל-בני ישראל שבעת אלף: ¹⁵ ויצאו בצהרים ובנה'ז שתה שוכר בסוכות הוא והמלך שלשים-ושנים מלך עז אthon: ¹⁶ ויאמר אמד-שלום וצאו חיים ואם למלחה יצאו חיים בראשנה וישלח ברה'ז ויגדו לו לאמר אנשיים וצאו משמרון: ¹⁸ ויאמר אמד-שלום וצאו תפושים חיים ואם למלחה יצאו חיים תפושים: ¹⁹ ואלה וצאו מרים עיר נערו שרי המדינות והחול אשר אחריהם: ²⁰ ויכו איש אישו ונסו ארים וודפם ושיאל וממלט בנה'ז מלך ארם על-פסוס ופרשיות: ²¹ ויצא מלך ישראל ונין את-הסוס ואת-הרכב והכה בארכם מכיה גדולה: ²² ויגש הנביא אל-מלך ישראל ויאמר לו לך התה'זק ודע וראה את אשר-תעשה כי לשובת השנה מלך ארם עלה עליון: ²³ ועבדו מלך-ארם אמרו אלו אל-הרים אלהיהם על-כן זקן ממנה-לך | חיל כחיל הנפל מאוחר וסוס כסוס | ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אמד-לא נחזק מהם וישמעו לקלים ויעש כן: ²⁴ ואתה תמנח-לך | חיל כחיל הנפל מאוחר וסוס כסוס | ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אמד-לא נחזק מהם וישמעו לקלים ויעש כן: ²⁵ ויהי לשבות השנה ויפקד בנה'ז את-ארם ויעל אפקה למלחה עמי-ישראל: ²⁷ גונני וישראל אל-מלך איש מפקמו וילכו לקראותם ויחנו בני-ישראל נגדם כשני חיפוי עזים ואמר מלאו את-הארץ: ²⁸ ויגש איש האלים ואמר אל-מלך ישראל ויאמר כה-אמיר יהוה צען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא-אליהו עמוקים הוא אונתתי את-כל-המן הגודל הזה בינה'ז וידעתם כי-אני יהוה: ²⁹ ניחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ווית | ב-יום השבעה ותקרב המלחמה ויכו בימי-ישראל את-ארם מה-אלף רג'ל ביום יומם | אפקה אל-העיר ותפל החזקה על-עשירים ושבעה אלף איש נוגרים ובנה'ז נס ויבא אל-העיר חדר בחדר: ³¹ ויאמרו אלו עבדיו הנה'נא שלענו כי מלכי בית ישראל כימליך חסם הם ומשימה נא שקים במתינו וחבלים בראשנו ונצא אל-מלך ישראל אווי יהה את-תנוכש: ³² ויהגנו שרים במתינויהם ובעלים בראשיהם ויבאו אל-מלך ישראל ויאמרו עברך בנה'ז ויעל-המלך עליון אמר העדנו כי אתי הוא: ³³ והאנשים ונחנו ומירה ניחלטו המלנו ויאמרו את-הארה בנה'ז ואמר כה-הארה ישבו בשמרון ואני בברית אשלחן ויכרתו בריית הערים אשר-ליך-אבו מאת אביך אישוב וחוץות תשים לך בדמישך כאשר-שם אבי בשמרוון ואני בברית אשלחן ויכרתו בושלה-הרים: ³⁵ ויאיש אחיך מבני הנבאים אמר אל-דרעה בדרך ותוהה הקיני נא וטמאו האש לסתוך: ³⁶ ויאמר לו גוינו לא-ישמעת בקהל יהוה הנג הולך מאתי והקן הארץ וילך מ יצא ויכנאה הארץ וכיה: ³⁷ ויכנאה איש אחר ויאמר הקיני נא ויכנאה האש הכה ופאע: ³⁸ וילך הנבאי ויעמד למלך על-הדריך ויתחפש באפר על-עינוי: ³⁹ ויהי המלך עבר והוא צעק אל-מלך ויאמר עברך | יצא בחרב-המלחמה והנה-איש סר ונבא אליו איש ואכרם-שרם את-הארה האה אם-הפקיד יקד ויתה נפשך תחת גוףיו אן כרכ-קס תשקל: ⁴⁰ ויהי עברך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך-ישראל כן משפטך אתה חרצת: ⁴¹ ימ'הו ונסר את-הארף מעלה¹¹ עינוינו ויכר את-מלך ישראל כי מהנבים הוא: ⁴² ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את-איש-חרמי מיד והיתה נפשך תחת גוףיו ועפנך תחת עמו: ⁴³ וילך מלך-ישראל על-לביתו סר וזעף ויבא שמרונה:

"strong= "m:H5921a" x-morph= "He.R:R" ַעֲלֵי lemma | ۱۲۰:۴۱

Chapter 21

¹ והי' אחר הדברים האלה כרם היה לבנות היישראלי אשר בירושאל אצל היכל אחאב מלך שומרון;² וידבר אחאב אל-נשות | לאמור | תנחני את-כרכר ויהריל לנטירוק כי הוא קרוב אצל ביטוי ואתנה לך מתחמיו כרם טוב ממןנו אם טוב בעיניך אהנה-לה כסף מותיר זה:³ ויאמר נבוץ אל-אחאב חיליה לי כיוהה מתהני את-תונחת אבותינו לך;⁴ ובוא אחאב אל-יבתו סר וצען על-הדבר אשר-דיבר אליו נבוץ היישראלי ויאמר לא-אתן לך את-תונחת אבותינו וישב עלי-מטענו ויסב את-פנינו ולא-יאכל לחם;⁵ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה-זאה רוחה ואינך אוכל לחם;⁶ וידבר אליה פיאַדְבָּר אל-נשות היישראלי ואמר לו תנחני את-כרכר בכיסף או אם-חפץ אתה

אתנהילן כרם תחתיו ויאמר לא-יאtan לך את-יכרמ: ⁷ותאמור אליו איזבל אשתו אתה עתה מעשה מלוכה על-ישראל קום אכל-לחם ויטב לך אני אתון לך את-יכרמ נבות הירעהל: ⁸ותכתב ספרים בשם אהב ותחתם בחותמו ותשלח הספרים ¹¹אל-הקרנים ואלה-חורים אשר בעירו היישבים את-ינבות: ⁹ותכתב בספרים לאמור קראודזום והושיבו את-ינבות בראש העם: ¹⁰והшибו שנים אנשיים בוניבעל גנדז ויעדרו לאמור ברכבת אל-הים ומילר וחוציאחו וסלקהו וימת: ¹¹ויעשו אנשי עירן החקנים והחרים אשר היישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם ¹²קראו צום והшибו את-ינבות בראש העם: ¹³ונבאו שני האנשיים בוניבעל וושבו גנדז ויעדרו אנשי הбелיעל את-ינבות נגד העם לאמר ברכבת אל-הים ומילר ויצאהו מתחוץ לעיר ויסלקהו באבניהם וימת: ¹⁴וישלו איזבל לאמור סקל נבות וימת: ¹⁵ויהי כשמע איזבל כי-סקל נבות וימת ותאמור איזבל אל-אהב קום ות את-יכרמ | נבות הירעהל אשר מאן לתת-ילב בלבס כי איו נבות חי כי-מת: ¹⁶ויהי כשמע אהב כי מת נבות ויקם אהב לרדת אל-יכרמ נבות הירעהל לרשתו: ¹⁷ויהי דבריההו אל-אליהו התשבי לאמור: ¹⁸קום רד לך-רצתת גומבי-רצתת ודברת אל-יו לאמר קם מרישראל אשר לדורת הנה בקרים נבות אשר-יריד שם לרשתו: ¹⁹דברת אל-יו לאמר כה אהב יהוה רצתת גומבי-רצתת ודברת אל-יו לאמר כה אהב יהוה במקומות אשר לדורת קוקו הכלבים את-ידם נבות וליקו הכלבים את-ידם גמ-אתה: ²⁰ויאמר אהב אל-אליהו המצחאתי אובי ויאמר מזאתי יעתה המכרכך לעשות הרע בעני יהוה: ²¹הנני מביא ²²ויתמך את-יביתך כבוי ורעז וצער ועוזב בירושאל: ²³ונגמל איזבל דבר יהוה לאמר הכלבים ירבעם בוניבעל וככית בעשא בוניאחיה אל-הכלים אשר הצלעת ותחתא את-ישראל: ²⁴ונגמל איזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את-איזבל בטל ירושאל: ²⁵המרת לא-אהב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עז השמיים: ²⁶נק לא-יהה כאחאב אשר התמלר לעשות הרע בעני יהוה אשר-הסתמה אותו איזבל אשתו: ²⁷ויתבע מילך לכת אחורי והכלים כל-אשר עשו האמרי אשר-הוועיש והוה מפני בני ישראל: ²⁸ויהי כשמע אהב את-הכלים האללה ויקרע בגדיו וישמשק על-בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אטס: ²⁹ויהי דבריההו אל-אליהו התשבי לאמור: ²⁹הרתת כירכגע אהב זלפנו יונ כירכגע מפני לא-אבי ³⁰הרעה בימיו בימי אביה הרעה על-ביתו:

¹¹ ספרם | lemma=ספר x-morph="He,Ncma" 21:8

¹² מבוי | lemma=בזא x-morph="He,Vhrmsa" 21:21

¹³ אבי | lemma=בזא x-morph="He,Vhi1cs" 21:29

Chapter 22

¹וישבו שלוש שנים אין מלחה בין ארם ובין ישראל: ²ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל-מלך ושראל: ³ויאמר מלך ישראל אל-עביו היזעטם כי-נון רמת גלעד ואנחנו מוחשים מוקחת אתה מידי מלך ארם: ⁴ויאמר אל-יהושפט התרך את-מלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל-מלך יישאל כבונו נטעני כבונו נטעני כסוני כסוני: ⁵ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל דרשניא כוים את-דבר יהוה: ⁶ויקבץ מלך ישראל את-הנגבאים כארבע מאות איש ויאמר אל-הם האלך על-רכבת גלעד למלחמה אם-איחזל ויאמרו עליה וויתן אדני ביד הפלן: ⁷ויאמר יהושפט האון מה נביה עד ונדראה מאותנו: ⁸ויאמר מלך ישראל | אל-יהושפט עד איש-אחד לדרש את-יהוה מאהו ואני שנאתינו כי לא-יתנבה עלי טוב כי אמצע מיכחו בזימלה ויאמר יהושפט אל-מלך כן: ⁹ויהר מלך ישראל אל-סרים אחד ויאמר מורה מיכחו בזימלה: ¹⁰ומילך ישראל יהושפט מלך יהודה ויאמר כה-אמר המלך כן: ¹¹וישע לו צדקה ברכגענה קרני ברזיל ויאמר כה-אמר והזה תנכח את-ארם עד-כלתם: ¹²וכלהנביאים נבאים כן לאמר עליה רמת גלעד והצליח ונתן יהוה ביד המלך: ¹³והמלך אשר-המלך | לkerja מיכחו דבר אליו לאמר הנחה-איך דברי הנביאים פה-אחד טוב אל-המלך והי-נא דברך ¹⁴בדבר אחד מהם ודברת טוב: ¹⁵ויאמר מיכחו חיריה לוי את-אשר יאכבר יהוה אלי אתנו אדבר: ¹⁶ויבוא אל-המלך ויאמר המלך אל-יו מיכחו הנלך אל-רכבת גלעד למלחמה אם-חצדל ויאמר אליו עליה והצליח ונתן יהוה ביד הפלן: ¹⁷ויאמר אליו הפלן עד-כעה פעמים אני משבען אשר לא-יתדבר אליו ורקאותם בשם יהוה: ¹⁸ויאמר ראיות את-כל-ישראל נפוצים אלה-הרים כלאן אשר איזיל-הם רעה ויאמר יהוה לא-אדנים לאליה ושובו איש-לביתו בשלום: ¹⁹ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט הלו וא-כורת אליך לוא-יתנבה עלי טוב כי אמצע: ²⁰ויאמר יהוה מי ופתח את-אהב יועל ויפל ברכבת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: ²¹ויאמר מלך הרום יעמוד לפני יהוה ויאמר אני אפנתנו ויאמר יהוה אליו בפה: ²²ויאמר אצא וקייט רום שקר בפי כל-גבאיו ויאמר תפחה וגמ-תוכל צא ועשה-כך: ²³ועתת הינה נתן יהוה רום שקר בפי כל-גבאי אליה ויהוה דבר עלייך רעה: ²⁴ויגש צדקיהו ברכגענה ויכה את-מי-יכחו על-הלהי ויאמר איזה עבר רוח-יהוה כאתי לדבר אוקה: ²⁵ויאמר מיכחו הנק ראה בימים ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה: ²⁶ויאמר מלך ישראל קח את-מי-יכחו והшибיו אל-אכן שר-העיר ואלי-ויאש בון-המלך: ²⁷ואמרת כה אמר הפלן שיומו איזה בית הכלא והאכליה לחץ ומים לחץ עד בא שלום: ²⁸ויאמר מיכחו אל-יהושפט תשוב בשלום לא-ידבר יהוה בז' ויאמר שמעו עמים כלם: ²⁹ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: ³⁰ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיו ויתחפש מלך ישראל ויבוא אולם צעה את-ישראל הרכב אשר-הלו שלשים ושנים לאמור לא תלחמו את-קタン ואת-גדול כי אם-את-מלך ישראל ויבוא לבדן: ³¹ומילך ארם צעה את-ישראל הרכב אשר-הלו שלשים ושנים לאמור לא תלחמו את-קタン ואת-גדול כי אם-את-מלך ישראל ויבוא לבדן: ³²ויהי כראותך שרו הרכב את-יהושפט ומה-המארנו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחת ויעק יהושפט: ³³ויהי כראותך שרי הרכב כי-לא-מלך ישראל הוא ושובו כאחינו: ³⁴ואוש משך בהשתת לתוכנו וככה את-מלך ישראל בון הדקומים ובון השון ויאמר לרכבו הפר ידה

והוציאני מרחמונָה כי הַחֲלִיתִי:³⁵ ותעלָה המלחמה בֵּין הַהֹּא וְהַמֶּלֶךְ בְּמִרְכָּבָה נְכָח אֶתְם וַיָּמָת בְּעַרְבָּה וַיָּצַק קְםִהְמָכָה אל-חַטִּיק הַרְכָּב:³⁶ ויעבר הרנה במקונה כבָּא השם לאמר איש אל-עַיר ואיש אל-ארצו:³⁷ זיימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את-הַכְּלָל בשמרון:³⁸ וישטר אֶת-הַרְכָּב על | ברכת שמרון וילקו הכלבים את-ידמו ומהנות רחצטו כדבר והוה אשר דבר:³⁹ יותר דברי אחאב וכל-אשר עשה וביתה השן אשר בנה וככל-הערים אשר בנה הלוואיהם כתובים על-ספר דברי הימים למלך וישראל:⁴⁰ וישקב אחאב עם-אבתו וימלך אחיזיו בנו תחתיו:⁴¹ ויהושפט בן-אָסָא מלך על-יהודה בשנת ארבע לzechav מלך וישראל:⁴² ויחשפט בְּנֵי-עַד העם מזבחים ומקטרים בבמות:⁴³ וילך בכל-זָרָא אָסָא ל-אִיסְרָר ממן לעשות היישר בעניינו יהוה:⁴⁴ אך הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:⁴⁵ ונשלם יהושפט עם-מלך וישראל:⁴⁶ ותור דברי יהושפט וגבורתו אשר-עשה ואשר נלחם הלאהם כתובים על-ספר דברי הימים למלך יהודה:⁴⁷ ותור הקוץ אשר נשאר בימי אָסָא אָבָו עבר מארץ:⁴⁸ (47) ומלך אין באדים נצב מלך:⁴⁹ יהושפט עשה^{12f} אניות תרשיש ללקת אופירה לזקב ולא הַלְּך כיננברג¹³ אניות בעזיזו גבר:⁴⁹ (48) אז אמר אחיזיו בן-אחאב אל-יהושפט ולכו עבדו עם-עבדיך בנאות ולא אבה יהושפט:⁵⁰ (51) וישקב יהושפט עם-אבתו ויקבר עם-אבתו בעיר דוד אביו וממלך יהודם בנו תחתיו:⁵¹ (52) אחיזיו בן-אחאב מלך עלי-ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וממלך עלי-ישראל שנותים:⁵² (53) ויעש הרע בעניינו יהוה וילך בדור אביו ובדור אמו ובדור ירבעם בזינבט אשר החתיא את-ישראל:⁵³ (54) ויעבד את-הַבָּעֵל ווְשִׁתְחֹחָה לו ויכעס את-יהודה אל-תני ישראל ככל אשר-עשה אביו:

"strong= "H1697" x-morph= "He,Ncmpc:Sp2ms" lemma= "דָּבָר|ם" 11/22:13

"strong= "H6240" x-morph= "He,Acmsa" lemma= "עַשֵּׂר|ם" 12/22:48

"strong= "H7665" x-morph= "He,VNp3fs" lemma= "שְׁבָרָה|ם" 13/22:48

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community